PRZEPISY

SŁUŻBOWE i EMERYTALNE

dla pracowników miejskich

miasta Suwałk.

Drukarnia Klotyldy Dargielowej w Suwałkach Kościuszki 81.

PRZEPISY

SŁUŻBOWE i EMERYTALNE

dla pracowników miejskich

miasta Suwałk.

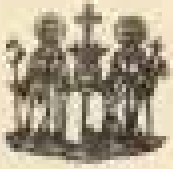

Drukarnia Klotyldy Dargielowej w Suwałkach Kościuszki 81.

TREŚĆ:

	strona
Statut o zaopatrzeniu emerytalnem pracowników komunalnych i ich rodzin	1—21
Pragmatyka służbowa dla pracowników miejskich m. Suwałk	1
Przepisy o udzielaniu urlopów	17
Przepisy o udzielaniu pomocy lekarskiej	20
Przepisy o opłatach szkolnych	20
Przepisy o udzielaniu zaliczek na pobory	21
Przepisy o organizacji Komisji Dyscyplinarnej i postępowaniu dyscyplinarnem	23
Szczegółowe przepisy o sposobie wyboru, urzędowaniu i etc. Komisji Lekarskiej I instancji	34
Przepisy Komisji Lekarskiej II instancji	36
Przepisy Komisji Wymiarowej I instancji	38
Przepisy Komisji Wymiarowej II instancji	39

Uchwalony przez Radę Miejską
m. Suwałk w dn. 20 kwietnia
1931 r., uchw. 766.

STATUT

ZAOPATRZENIU EMERYTALNEM

Pracowników Komunalnych

W SUWAŁKACH

I ICH RODZIN.

Drukarnia Klotyldy Dargielowej w Suwałkach Kościuszki 81.

Wojewódzka Biblioteka Publiczna w Suwałkach
Czytelnia
12.626
Rezerwa
352/354 :331-057.3](438)

§ 1. Pracownikami komunalnemi w rozumieniu niniejszego statutu są

1) urzędnicy i inni pracownicy umysłowi,

2) niżsi funkcjonarjusze,

3) płatni zawodowi Członkowie Zarządu miasta, o ile służba ta stanowi główne ich zajęcie, a uposażenie otrzymywane z tego tytułu — główne źródło utrzymania

§ 2. Podstawę wymiaru zaopatrzenia emerytalnego stanowi całkowite uposażenie, pobierane ostatnio przez pracownika wraz ze wszystkiemi stałemi dodatkami w gotówce i świadczeniami w naturze, z wyłączeniem dodatku reprezentacyjnego i samorządowego. Wartość świadczeń w naturze ustala Rada Miejska m. Suwałk.

Wszelkie zmiany norm uposażenia czynnych pracowników mają automatyczne zastosowania do wszelkich świadczeń, wypłacanych z mocy niniejszego statutu.

W wypadku, gdy pracownik komunalny z jakichkolwiek powodów przejdzie na stanowisko, do którego jest przywiązane niższe uposażenie (z wyjątkiem obniżenia uposażenia za występek służbowy) pracownik ten zachowuje prawa do wysługi zaopatrzenia emerytalnego według wyższego uposażenia z warunkiem dalszego opłacania składek od tego wyższego uposażenia

§ 3. Na pokrycie świadczeń przewidzianych w statucie niniejszym tworzy się fundusz emerytalny, powstający z opłat pracowników pozostających w służbie czynnej w wysokości 4% ich poborów służbowych w rozumieniu § 2 niniejszego statutu, oraz dopłat miasta Suwałk w wysokości 4% tychże poborów.

Opłaty potrącane są przy każdorazowej wypłacie poborów miesięcznych, w tymże terminie uskuteczniane są dopłaty związku komunalnego. Do funduszu emerylalnego doliczane są nadto dary, dotacje i zapisy, odsetki od kapitałów funduszowych oraz inne dochody z majątku funduszu emerytalnego.

Jeżeli nagromadzony fundusz emerytalny na to pozwoli, w ysokość opłat. o których mowa w ustępie 1 niniejszego §-fu może być na podstawie uchwały Rady Miejskiej m. Suwałk, zatwierdzonej przez bezpośrednią władzę nadzorczą. odpowiednio obniżoną.

§ 4. Funduszem emerytalnym, który nie może być używany na inne cele niż jest przewidziane w statucie niniejszym, administruje Zarząd miasta Suwałk.

Lokaty tego funduszu winny być dokonywane z bezpieczeństwem pupilarnem.

§ 5. W razie objęcia przez pracownika komunalnego (zwolnionego ze służby bez nabycia prawa do emerytury), zatrudnienia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia w Zakładzie Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych. przekazuje się Zakładowi kwotą określoną w ust. 1 i 2 § 120 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 106, poz. 911).

W razieprzejścia takiegopracownika zesłużby w instytucji wymienionej w art. 5 p. 5 wyżej przytoczonego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, dalej do służby w innym związku komunalnym zostaje przekazana z funduszu emeryalnego zmniejszona o 5% suma składek, zebranych za tego pracownika na podstawie § 3 niniejszego statutu, wraz z oprocentowaniem składanem według stopy technicznej Zakładów Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, a nadto składki za zaliczone w myśl § 46 lata poprzedniej służby.

Składek za okres czasu odliczony w myśl § 10 niniejszego statutu nie przekazuje się.

§ 6. Za zobowiązania wynikające z niniejszego statutu odpowiada wobec swych pracownikow Samorząd gminy m. Suwałk bez względu na stan funduszu emerytalnego jednakże

świadczenia wypływające z przepisów § 7, 13 ust. 2 § 19 ust. 1 p. 2 § 22 i § 39 ust. 3 obciążają bezpośrednio budżet gm. m. Suwałk.

W wypadkach niewystarczalności funduszu emerytalnego na pokrycie świadczeń, mających być zeń wypłacanemi po jednym ukończonym okresie budżetowym, suma brakująca zostaje pokryta z budżetu m. Suwałk.

§ 7. Rada Miejska może za zgodą władzy nadzorczej w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie i nieobjętych niniejszym statutem przyznawać przy wymiarze zaopatrzeń emerytalnych statutowe niezaliczalne lata służby, przyznawać zaopatrzenie emerytalne tudzież podwyższać wymiar statutowo przypadającego zaopatrzenia emerytalnego pracownikom, jako też osobom po nich pozostałym. Organom uchwalającym za zgodą bezpośredniej władzy nadzorczej, przysługuje również prawo ustanawiania dla swych pracowników norm korzystniejszych niż przepisane statutem niniejszym.

§ 8. Prawo do zaopatrzenia emerytalnego nabywa pracownik z chwilą upływu conajmniej 10 lat służby, zaliczonych w myśl statutu niniejszego do wysługi emerytalnej.

Nadto nabywa pracownik prawa do zaopatrzenia emerytalnego:

1. po 5 latach zaliczonych do wysługi emerytalnej. z powodu trwałej niezdolności do wykonywania zawodu, spowodowanej kalectwem lub chorobą, nabytą bez własnej winy po wstąpieniu na służbę;

2. bez względu na okres czasu zaliczonego do wysługi emerytalnej, wskutek trwałej niezdolności do służby, z powodu:

a) nieszczęśliwego wypadku, wynikłego z powodu lub w czasie pełnienia obowiązków służbowych;

b) choroby zawodowej nabytej w czasie pełnienia obowiązków służbowych oraz choroby zakaźnej nabytej na skutek pełnienia obowiązków służbowych;

c) działań wojennych w miejscu służbowego pobytu;

d) chorób zakaźnych, panujących w miejscu służbowego pobytu.

Zawodowi Członkowie Magistratu w razie ich ponownego nie wybrania lub też w razie ustąpienia z powodów od nich niezależnych mają prawo do zaopatrzenia po przesłużeniu 8 lat bez przerwy.

§ 9. Zaliczeniu do wysługi emerytalnej podlega czas służby w związkach komunalnych od dnia jej rozpoczęcia oraz czas pracy u innych pracodawców, za który przekazano funduszowi emerytalnemu składki.

Do wysługi emerytalnej wlicza się ponadto:

a) czas czynnej służby w wojsku polskiem;

b) czas przebyty w niewoli, jeżeli dostanie się do niewoli nastąpiło bez winy pracownika;

c) czas służby państwowej.

Przy wymiarze zaopatrzenia emerytalnego dolicza się czas obowiązkowej służby wojskowej, jako też minimalny, odnośnemi ustawami przepisany, czas studjów wyższych na jednym z wydziałów uniwersytetu lub w różnorzędnym zakładzie naukowym, jeżeli czas studjów nie biegnie równolegle z czasem służby zaliczanej do emerytury i tylko w przypadku całkowitego zakończenia studjów przepisanemi egzaminami jednakowoż w ilości nie wyższej niż 4 lata.

Czas obowiązkowej służby wojskowej oraz studjów wyższych ma wpływ tylko na wysokość zaopatrzenia emerytalnego, a nie na uzasadnienie roszczenia o to zaopatrzenia.

§ 10. Do wysługi emerytalnej nie wlicza się:

a) czasu służby spędzonego przed ukończeniem 18 lat życia, wyjątek stanowi służba wojskowa na obszarze operacyjnym, oraz okres, za który została przekazana składka funduszowi emerytalnemu,

b) czasu urlopu bez uposażenia z wyjątkiem urlopu otrzymanego na czas piastowania mandatu poselskiego senatorskiego lub radzieckiego, zaliczenie czasu w tych wypadkach następuje pod warunkiem uiszczenia przypadających za ten czas składek

c) czasu zawieszenia w służbie niepoliczalnego do czasu służby czynnej;

d) czasu służby odliczonego orzeczeniem dyscyplinarnem.

§ 11. Czas czynnej służby wojskowej, odbytej podczas wojny w czasie od dnia rozpoczęcia działań wojennych do dnia zawieszenia broni poprzedzającego zawarcie pokoju, liczy się przy wymiarze zaopatrzenia emerytalnego podwójnie pracownikom powołanym do służby wojskowej, jako też pełniącym służbę w formacjach wojskowych na terenie operacyjnym podporządkowanym dowództwu armji. W obu ostatnich przypadkach oblicza się podwójny jedynie czas rzeczywistego pełnienia tej służby.

Przy częściowej mobilizacji oblicza się w ten sposób czas służby odbytej podczas wojny tylko pełniącym służbę w formacjach zmobilizowanych.

§ 12. Pracownikowi, który po conamniej dziesięcioletniej służbie, podlegającej zaliczeniu do wysługi emerytalnej, stał się trwale niezdolnym do wykonywania zawodu, a ponadto utracił bez własnej winy co najmniej 95% zdolności do zarobkowania, dolicza się do zaopotrzenia emerytalnego w granicach § 17 statutu niniejszego, 10 lat do czasu służby podlegającego normalnemu zaliczeniu do wysługi emerytalnej.

§ 13. Pracownikowi, który wskutek przypadków wymienionych w p. 2 ust. 2 § 8 statutu niniejszego, utracił również zdolność do zarobkowania, wymierza się zaopatrzenie emerytalne według wymiaru § 17 niniejszego statutu, doliczając ponadto do wysługi emerytalnej w granicach tegoż paragrafu zależnie od stopnia utraty zdolności do wykonywania zawodu a mianowicie:

przy utracie zdolności od	35%	do	54%	— 2	lata
„ „ „	55%	„	74%	— 4	„
„ „ „	75%	„	84%	— 6	„
„ „ „	85%	„	94%	— 8	„
„ „ „	95%	„	100%	— 10	„

W wyjątkowych na szczególne uwzględnienie zasługu-

jących wypadkach, Rada Miejska może za zgodą bezpośredniej władzy nadzorczej przyznać zaopatrzenie emerytalne w wymiarze wyższym od przywidzianego w ustępie poprzednim niniejszego §-fu aż do pełnej wysokości uposażenia, będącego podstawą do obliczenia zaopatrzenia emerytalnego (§ 2).

§ 14. Doliczenie lat do wysługi emerytalnej w myśl § 12 i 13 statutu niniejszego następuje pod warunkiem:

1) niezdolności do zarobkowania ewent. wykonywania zawodu spowodowanej przyczynami, wskazanemi w ust. 2 § 8 statutu niniejszego i stwierdzone badaniem komisji lekarskiej (§ 20);

2) zgłoszenia wypadków w ciągu jednego roku danemu związkowi komunalnemu.

W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, a należycie usprawiedliwionych i udowodnionych może dany związek komunalny przyjąć zgłoszenie, jeżeli nastąpiło ono nie później niż w trzy lata po zajściu wypadku.

§ 15. W razie przyznania emerytury z doliczeniem lat wskutek nieszczęśliwego wypadku (§ 8 ust. drugi), przysługuje zainteresowanemu związkowi komunalnemu prawo zarządzenia trzykrotnego badania emeryta w ciągu lat 9 w okresach trzechletnich od dnia przeniesienia na emeryturę przez komisję lekarską (§ 20), w celu stwierdzenia, czy trwała niezdolność do wykonywania zawodu nadal istnieje. W przypadku stwierdzenia odzyskania części zdolności do wykonywania zawodu, następuje odliczenie częściowe lub całkowite przyznanych dodatkowo lat do wysługi emerytalnej z § 13 niniejszego statutu.

W razie stwierdzenia przez komisję zupełnej zdolności do pracy powołuje się emeryta do służby czynnej, na poprzednio zajmowane równorzędne lub inne stanowisko z zachowaniem poprzedniego uposażenia.

W przypadku odmowy emeryta ponownego wstąpienia do służby lub poddania się badaniom komisji lekarskiej, przyznane mu zaopatrzenie emerytalne ulega cofnięciu.

W razie powołania emerytowanego pracownika do służ-

by czynnej, wlicza się przy ponownem przeniesieniu w stan spoczynku do wysługi emerytalnej, czas poprzedniej służby, uwzględniony przy poprzednim wymiarze.

§ 16. Przy ostatecznem obliczeniu lat wysługi emerytalnej nie uwzględnia się części roku do 6 miesięcy włącznie, natomiast okres, przekraczający czas 6 miesięcy, liczy się jako pełny rok.

Przepis powyższy niema zastosowania przy obliczaniu 10 letniej względnie 5 letniej służby (§ 8).

§ 17. Zaopatrzenie emerytalne wynosi za 10 lat służby bez przerwy zaliczonej do wysługi emerytalnej 40% i wzrasta za każdy następny rok o 2,4% w żadnym jednak razie nie może przenosić 100% podstawy wymiaru uposażenia emerytalnego. Ułamki jednostek monetarnych, otrzymane przy obliczeniu zaopatrzenia emerytalnego, odrzuca się.

W razie przejścia zawodowego Członka Magistratu na emeryturę po 8 latach służby. otrzymuje on zaopatrzenie emerytalne w wysokości 40%. Zaopatrzenie to wzrasta za każdy następny rok aż do pełnych 100% dla Przewodniczącego Zarządu Związku Komunalnego i jego zastępcy o 3,75% rocznie i dla pozostałych Członków Magistratu o 2,73% rocznie, w żadnym jednak razie nie może przenosić stu procent podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego.

§ 18. Przeniesienie pracownika na emeryturę na jego prośbę następuje

a) bez względu na wiek, jeżeli pracownik stał się trwale niezdolnym do służby;

b) bez względu na zdolność do służby, gdy przekroczył sześćdziesiąt lat życia.

c) gdy uzyskał prawo do pełnego zaopatrzenia emerytalnego i ukończył 55 lat życia.

§ 19. Przeniesienie na emeryturę pracownika z zastrzeżeniami wynikającemi z § 8 niniejszego statutu następuje:

1) bez względu na wiek, jeżeli pracownik komunalny z powodu ułomności cielesnej, albo z powodu upadku sił

fizycznych lub umysłowych stał się trwale niezdolnym do wykonywania zawodu;

2) w razie rozwiązania stosunku służbowego bez prośby pracownika i bez udowodnionej sądowo lub dyscyplinarnie winy pracownika, powodującej w myśl obowiązujących przepisów zwolnienia ze służby;

3) gdy przekroczył 60 lat życia i uzyskał prawo do maksymalnego zaopatrzenia emerytalnego (100%).

W wypadku przeniesienia na emeryturę pracownika w myśl p. 2 niniejszego paragrafu, wypłaca się emeryturę z funduszów budżetowych danego związku komunalnego aż do zaistnienia któregokolwiek z innych warunków w niniejszym paragrafie wymienionych i aż do tego czasu obowiązuje uiszczenie składek do funduszu emerytalnego w myśl § 3 niniejszego statutu.

§ 20. O trwałej niezdolności do wykonywania zawodu lub zarobkowania orzeka specjalnie w tym celu powołana komisja lekarska.

Skład komisji lekarskiej I instancji stanowią dwaj lekarze: lekarz miejski oraz drugi, powołany przez pracowników komunalnych.

Od orzeczenia komisji lekarskiej w I-ej instancji przysługuje prawo odwołania się do komisji lekarskiej II-ej instancji.

Również w razie różnicy zdań pomiędzy członkami komisji lekarskiej I-ej instancji, sprawą roztrzyga komisja lekarska II-ej instancji.

Skład komisji lekarskiej II-ej instancji stanowią trzej lekarze w nowym składzie powołani po jednym przez Zarząd miasta i przez pracowników. Superarbitra powołują ci dwaj lekarze.

Orzeczenia komisji lekarskiej II-ej instancji są ostateczne.

Koszta złączone z urzędowaniem komisji lekarskiej pokrywa fundusz emerytalny.

Szczegółowe przepisy o sposobie wyboru, urzędowania

komisji i kosztach urzędowania uchwala organ uchwalający Związku Komunalnego, przy którym istnieje fundusz emerytalny.

§ 21. Do wymiaru zaopatrzenia emerytalnego, pensyj wdowich i sierocych, zaliczenia i doliczenia lat do wysługi emerytalnej oraz orzekania, czy niezdolność do wykonania zawodu wzgl. zarobkowania lub śmierć nastąpiły w okolicznościach przewidzianych w art. 8 ust. 2-gi statutu niniejszego powołana zostaje specjalna komisja przy związku komunalnym, przy którym utworzono fundusz emerytalny, w skład której wchodzą:

1) 2 członków Magistratu, z których jeden ma być Prezydent miasta lub jego zastępca.

2) 1 członek wybrany przez pracowników ubezpieczonych w danym funduszu emerytalnym.

Orzeczenie Komisji Wymiarowej w związku z okolicznościami przewidzianemi w § 8 ust. 2, § 12 i 13 statutu niniejszego poprzedzać winna opinja Komisji Lekarskiej.

Od orzeczeń komisji tej służy zainteresowanym odwołanie do komisji II instancji, która rostrzyga ostatecznie. Komisja II instancji powołana jest przy Magistracie m. Suwałk i w skład jej wchodzą:

1) 2 członkowie wybrani przez Magistrat miasta Suwałk,

2) 2 przez Radę Miejską m. Suwałk i

3) 2 członków wybranych przez pracowników komunalnych.

Przewodniczącym komisji jest Prezes Rady Miejskiej lub jego zastępca.

W skład komisji II instancji nie mogą wchodzić osoby, należące do składu komisji I instancji.

Wybór przedstawicieli pracowników komunalnych do komisji dokonywa ogół pracowników komunalnych, uczestniczących w funduszu emerytalnym.

Orzeczenie komisja wydaje na wniosek zainteresowanego pracownika lub związku komunalnego.

Szczegółowe przepisy o wyborze, sposobie i kosztach

urzędowania komisji uchwala organ uchwalający związku, przy którym utworzono fundusz emerytalny.

Koszty urzędowania komisji pokrywa fundusz emerytalny.

§ 22. W wypadkach rozwiązania stosunku służbowego przez Samorząd m. Suwałk przed nabyciem przez pracownika prawa do zaopatrzenia emerytalnego i bez jego prośby, z wyjątkiem wypadków zwolnienia ze służby na podstawie orzeczenia dyscyplinarnego, albo wyroku karno-sądowego—otrzymuje z funduszów danego związku komunalnego pracownik przy zwolnieniu jednorazową odprawę w wysokości pełnych jednomiesięcznych. ostatnio otrzymanych poborów, za każdy rok faktycznej służby w danym związku komunalnym, nie mniej jednak niż trzymiesięcznych poborów służbowych. W razie ponownego powołania pracownika do służby na poprzednio zajmowane, równorzędne lub inne stanowisko z zachowaniem poprzedniego uposażenia, również i w innym związku komunalnym, Zarząd miasta może potrącić z uposażenia pracownika ewentualną część odprawy, o ile ponowne powołanie na służbę nastąpiło przed upływem czasu, za jaki pracownik otrzymał odprawę.

Potrącenia dokonywane są miesięcznie przy wypłacie poborów i nie mogą przekraczać jednej piątej otrzymywanych poborów. Winny one zaś być wypłacone temu związkowi komunalnemu, który wypłacił odprawę.

W razie objęcia przez zwolnionego pracownika zatrudnienia określonego w § 5 w ciągu 18-tu miesięcy mają zastosowanie przepisy tego §-fu niezależnie od odprawy równej 3 miesięcznemu ostatniemu uposażeniu pracownika.

§ 23. W wypadkach, gdy po nabyciu przez pracownika prawa do zaopatrzenia emerytalnego stosunek służbowy zostanie przez dany związek komunalny rozwiązany na podstawie orzeczenia dyscyplinarnego albo wyroku karnego sądowego za czyn hańbiący, żona i dzieci korzystają z praw wdowy i sierot.

§ 24. Prawo do zaopatrzenia emerytalnego rozpoczyna się od pierwszego dnia miesiąca następującego po okresie

czasu, za który pracownik otrzymał bieżące pobory służbowe. Zaopatrzenie emerytalne płatne jest miesięcznie zgóry.

§ 25. Prawo do pobierania zaopatrzenia emerytalnego gaśnie:

1) w razie śmierci emeryta;

2) gdy emeryt został prawomocnie skazany za czyn hańbiący, a skazanie pociąga w myśl obowiązujących przepisów utratę zdolności do piastowania urzędu publicznego wzgl. prawa do zaopatrzenia emerytalnego. W tym wypadku żona i dzieci emeryta korzystają z praw wdowy i sierot pod względem zaopatrzenia emerytalnego w/g § 30 i następnych niniejszego statutu.

§ 26. Prawo do zaopatrzenia emerytalnego nie przysłu

1) w razie utraty obywatelstwa polskiego;

2) w razie wstąpienia do klasztoru;

3) w razie zapewnienia na koszt miasta Suwałk, emerytowi całkowitego utrzymania w zakładzie leczniczym dla umysłowo chorych, w zakładzie dla inwalidów, Żonie i dzieciom takiego emeryta przysługuje jednakże za czas jego pobytu prawo do zaopatrzenia wdowiego wzgl. sierocego według § 30 i następnych statutu niniejszego.

W przypadkach przewidzianych w niniejszym paragrafie wypłaca się zaopatrzenie emerytalne od dnia pierwszego miesiąca następującego po usunięciu przyczyn, wymienionych w tym paragrafie, nie wcześniej jednak niż od dnia pierwszego miesiąca następującego po zgłoszeniu się o zaopatrzenie.

§ 27. Emeryt (wdowa i sieroty), który świadomie wprowadził władzę w błąd celem uzyskania bezprawnie emerytury (pensji wdowiej i sierocej), odprawy, lub pośmiertnego, obowiązany będzie zwrócić szkody, wyrządzone związkowi komunalnemu i niezależnie od tego traci prawo do dalszego pobierania zaopatrzenia emerytalnego o ile za czyn ten został skazany sądownie.

§ 28. Wdowa i sierota po zmarłym pracowniku uprawnionym do pobierania zaopatrzenia emerytalnego lub pobierającym je, otrzymuje pensję wdowią i sierocą

Pensję o której mowa w ust. 1, może otrzymać również wdowiec po zmarłej pracownicy komunalnej, o ile z powodu trwałej niezdolności do zarobkowania pozostawał na jej wyłącznem utrzymaniu i nie posiada żadnego własnego zaopatrzenia. W tym wypadku mają analogiczne zastosowanie przepisy § § 30, 31, 37 do 45.

§ 29. Prawo do pensji wdowiej, względnie sierocej, jest prawem pochodnem, zależnem od nabycia praw emerytalnych przez męża względnie ojca.

Jednak w wypadkach określonych w § 8 ust. 2 nabywają wdowa i sieroty po zmarłym pracowniku prawo do zaopatrzenia emerytalnego, bez względu na to, czy sam pracownik uzyskał przed śmiercią uprawnienie emerytalne.

§ 30. Pensja wdowia wynosi 60% kwoty zaopatrzenia emerytalnego, które zmarły mąż pobierał, względnie w chwili śmierci miałby prawo pobierać.

Pensja wdowia po pracowniku zmarłym w warunkach określonych w punkcie drugim ust. 2 § 8 wynosi 50% podstawy wymiaru (§ 2).

§ 31. Prawo do pensji sierocej nabywa się po ojcu. Pensja ta wynosi:

a) dla każdego dziecka, jeżeli wdowa żyje i w chwili śmierci męża miała prawo do pensji wdowiej 1/4 pensji wdowiej;

b) dla każdego dziecka, jeżeli wdowa nie żyje lub też w chwili śmierci męża nie miała prawa do pensji wdowiej, albo też później prawo te utraciła połowę pensji wdowiej;

c) dla jedynej sieroty bez ojca i matki 2/3 pensji wdowiej.

Jeżeli wdowa nie pobiera pensji wdowiej z powodu pobierania emerytury za własną służbę, sierotom służy prawo do pensji według przepisów punktu a) paragrafu niniejszego.

§ 32. Prawo do pensji sierocej może być również nabyte po matce. Jeżeli sierota nabyła prawo do pensji po ojcu i matce wypłaca się sierocie pensję wyższą.

Sierota nabywa prawa do pensji po matce za życia

ojca w razie jego niezdolności do pracy i niemożności zapewnienia jej utrzymania.

Pensja po matce oblicza się na tych semych podstawach co pensja po ojcu zgodnie z przepisami paragrafu 31 statutu niniejszego.

§ 33. Łączna kwota pensji sierocej, bez względu na ilość dzieci, nie może sama, ani łącznie z pensją wdowią przekraczać wysokości zaopatrzenia emerytalnego, które zmarły pracownik faktycznie pobierał, lub do którego miałby prawo w chwili śmierci. Wyjątek stanowi przypadek przewidziany w § 45 statutu niniejszego.

W razie jeżeli suma pensyj sierocych sierot, których matka żyje i sierot bez matki łącznie z pensją wdowią przekracza wysokość zaopatrzenia emerytalnego, które zmarły pracownik pobierał, względnie do którego miał prawo w chwili śmierci, należy zmniejszyć proporcjonalnie pensję sie-

§ 34. Żony i dzieci pracowników, powołanych do służby wojskowej na skutek mobilizacji, którzy zginęli na terenie działań wojennych, otrzymują od dnia 1 miesiąca następującego po wstrzymaniu uposażenia, tymczasowe zaopatrzenie emerytalne w wysokości należnego im ewentualnego stałego zaopatrzenia według zasad ustępu pierwszego § 30 względnie § 31 statutu niniejszego.

Gdy na podstawie towarzyszących zaginieniu okoliczności istnieje uzasadnione podejrzenie, że zachodzi wypadek dezercji, przepisy niniejszego paragrafu nie mają zastosowania do czasu stwierdzenia, że wypadek dezercji nie zachodzi.

§ 35. W razie nie odnalezienia się zaginionego, potrąca się przy wypłacie zaległego zaopatrzenia kwotę, wypłaconą żonie i jego dzieciom z tytułu tymczasowego zaopatrzenia.

W razie nieodnalezienia się zaginionego w ciągu 2½ lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym podpisano preliminarje pokojowe, żona względnie dzieci, powinny przed końcem tego terminu przedłożyć orzeczenie sądowe, uznając zaginionego za zmarłego wzgl. orzeczenie sądowe, że dowód

śmierci należy uważać za ustalony, w przeciwnym wypadku tymczasowe zaopatrzenie zostaje wstrzymane. Orzeczenie to służy za podstawę przy rozpatrywaniu przyznania stałego zaopatrzenia.

§ 36. Wdowa niema prawa do pensji:

a) Jeżeli wspólność małżeńska została sądownie rozdzielona bez obowiązku męża do utrzymania żony;

b) jeżeli małżeństwo zostało zawarte przez emeryta,

Dzieci pozostałe z małżeństwa, zawartego przez emeryta nie mają prawa do pensji sierocej.

§ 37. Prawo do otrzymania pensji wdowiej i sierocej rozpoczyna się z pierwszym dniem miesiąca, następującego po tym miesiącu, za który pracownik (emeryt) pobrał ostatnio należne mu uposażenie w służbie czynnej (zaopatrzenie emerytalne). Dla sierot, które przyszły na świat po tym terminie, prawo do pensji rozpoczyna się od pierwszego miesiąca po dniu.

Jeżeli żądanie przyznania pensji wdowiej lub sierocej nie zostało zgłoszone w ciągu jednego roku od śmierci męża względnie ojca lub matki, należy przyznać pensję wdowią lub sierocą od pierwszego dnia miesiąca po dniu zgłoszenia.

Organ uchwalający związku komunalnego, który zatrudniał danego pracownika może przyznać pensję wdowią i sierocą od terminu, ustalonego w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, jeżeli osoby uprawnione wykażą, iż zaszły ważne okoliczności, które uniemożliwiły im wcześniejsze zgłoszenie żądania o zaopatrzenie.

§ 38. Pensje wdowie sieroce płatne są miesięcznie zgóry.

§ 39. Prawo do pensji wdowiej względnie sierocej gaśnie:

a) w razie śmierci wdowy lub sieroty z końcem tego miesiąca, w którym śmierć nastąpiła,

b) w razie ukończenia przez sierotę 18 roku życia, lub też wcześniejszego zawarcia związku małżeńskiego,

c) gdy wdowa względnie sierota, została prawomocnie skazana za czyn karygodny, a skazanie pociąga za sobą. w

myśl obowiązujących przepisów, utratę prawa do zaopatrzenia wdowiego względnie sierocego.

Sierotom, odbywającym studja w zakładach naukowych przyznaje się pensję sierocą z powyższemi zastrzeżeniami na każdy rok szkolny, aż do ukończenia studjów nie dłużej jak do ukończenia 24 roku życia.

W wyjątkowych, na szczególne uwzględnienie zasługujących wypadkach, może organ uchwalający danego związku komunalnego zezwolić na dalsze pobieranie pensji sierocej także po ukończeniu studjów względnie do 24 roku życia.

§ 40. Prawo do pobierania pensji wdowiej, względnie sierocej nie przysługuje:

a) w razie utraty obywatelstwa polskiego;

b) na czas zajmowania przez sieroty jakiegokolwiek stanowiska w służbie państwowej lub samorządowej, do którego przywiązane jest uposażenie.

c) na czas uwzględnienia sieroty przy wymiarze uposażenia zawodowego członka zarządu lub pracownika związku komunalnego (ojczyma matki, macochy);

d) w razie wstąpienia do klasztoru.

W przypadkach przewidzianych w niniejszym paragrafie wypłaca się zaopatrzenie emerytalne od dnia pierwszego miesiąca, następnego po usunięciu przyczyn, wymienionych w tym paragrafie, nie wcześniej jednak, niż od dnia pierwszego miesiąca następującego po zgłoszeniu się o zaopatrzenie.

§ 41. Wdowa po pracowniku, która weszła ponownie w związek małżeński, otrzymuje na prośbę albo jednorazowo odprawę wzamian za pobieraną pensję wdowią, albo zachowuje prawo do pensji wdowiej na wypadek ponownego owdowienia.

Zgłoszenie o odprawę winno nastąpić w ciągu trzech miesięcy od dnia zawarcia ponownego małżeństwa.

Odprawa wynosi dla wdów w wieku do 45 lat życia kwotę dwuletniej, powyżej zaś tego wieku jednorocznej pensji wdowiej.

Wdowa, która wyszła zamąż za obywatela Państwa ob-

cego, otrzymuje odprawę tylko wtenczas, jeżeli ustawodawstwo Państwa, którego jej mąż jest obywatelem, udziela wdowom odprawy jeżeli wychodzą zamąż za obywatela państwa polskiego.

§ 42. Wdowa po pracowniku, która z tytułu zajmowania stanowiska w danym związku komunalnym, nabyła własne prawa emerytalne. może otrzymać tylko jedno zaopatrzenie, według swego wyboru.

§ 43. Wdowa po pracowniku, który zmarł w czynnej służbie przed uzyskaniem prawa do emerytury, otrzymuje, o ile sama nie jest pracownikiem tego związku komunalnego względnie nie pobiera emerytury z funduszu emerytalnego, jednorazową odprawę w wysokości kwoty rocznego uposażenia, służącego za podstawę wymiaru zaopatrzenia emerytalnego zmarłego.

W tej samej wysokości otrzymują odprawy sieroty bez ojca i matki w wieku poniżej 18 lat życia, po ojcu względnie po matce, o ile ci nie nabyli prawa do emerytury z tem ograniczeniem, że równocześnie można otrzymać tylko jedną odprawę.

Taką samą odprawę przyznaje się sierotom bez ojca i matki w przypadku określonym w ustępie przedostatnim paragrafu 39 niniejszego statutu, przyczem przepis ostatniego ustępu par. 39 ma również zastosowanie. Sierotom wypłaca się odprawa niepodzielnie.

Sierotom, pochodzącym z różnych małżeństw tego samego pracownika, wypłaca się odprawę tylko wtedy, jeżeli pozostała po nim wdowa nie korzystała z tego prawa, albo z prawa tego zrezygnowała na rzecz sierot.

Odprawę wymienioną w ustępie pierwszym, otrzymuje, również wdowiec po zmarłej pracowniczce, o ile z powodu trwałej niezdolności do pracy wskutek choroby, pozostawał na jej wyłącznem utrzymaniu i nie posiada żednego własnego zaopatrzenia.

§ 44. W razie śmierci pracownika (emeryta) należy się wdowie, która pozostawała z nim we wspólności małżeńskiej,

niezależnie od zaopatrzenia względnie odprawy (§ 31 i 43) pośmiertne w wysokości trzymiesięcznego uposażenia, pobieranego ostatnio przez zmarłego.

Na tych samych warunkach i w tej samej wysokości należy się pośmiertne w razie śmierci żony wdowcowi.

W braku wdowy (wdowca) uprawnionej (ego) do pośmiertnego, należy się pośmiertne w tej samej wysokości niepodzielnie dzieciom ślubnym, nieślubnym, uprawnionym i pasierbom zmarłego, o ile zmarły je utrzymywał, w braku wyżej wymienionych członków rodziny, należy zwrócić udowodnione koszta leczenia i pogrzebu do wysokości pośmiertnego innym krewnym lub osobom postronnym, jeżeli zmarły nie pozostawił majątku ruchomego lub nieruchomego, wystarczającego na pokrycie tych kosztów, Związek komunalny obowiązany jest wypłacić pośmiertne najpóźniej w ciągu dni 15 od dnia zgłoszenia się o to pośmiertne osoby uprawnionej, wdowie i temu, kto udowodni, że zmarłego pielęgnował.

§ 45. Zaopatrzenie emerytalne, pensja wdowia, gdy sierot niema lub też nie posiadają prawa do zaopatrzenia, oraz pensja wdowia łącznie z pensjami sierocemi nie mogą wynosić mniej niż 60 zł. miesięcznie.

§ 46. Pracownikom pozostającym na służbie w związku komunalnym w dniu wejścia w życie niniejszego statutu zalicza się do wysługi emerytalnej lata poprzedniej pracy przedwojennej w służbie państwowej, wojskowej, samorządowej oraz instytucjach prawa publicznego, dzięki której nabyli oni kwalifikacje i doświadczenia uzdalniające ich do służby komunalnej, w stosunku 65%, nie więcej jednak niż lat 20. Służba powojenna w Rzeczypospolitej Polskiej od chwili Jej powstania w instytucjach państwowych, wojskowych samorządowych i prawa publicznego zalicza się w całości.

Pracownicy, którym będą zaliczone lata poprzedniej pracy, winni opłacać za lata zaliczone im w całości 4% swego uposażenia miesięcznego za każdy miesiąc zaliczony, zaś członkowie Zarządu 5%. Za lata zaliczone w stosunku 65% po 2½% za każdy miesiąc. Wpłata będzie uskuteczniona

12.626

przez potrącenia odpowiednich sum przy wypłacie uposażenia miesięcznego.

O ile pracownik nie zdąży opłacić wszystkich składek za zaliczony mu czas do dnia przejścia na emeryturę, potrącenia będą dokonywane również i po przejściu pracownika na emeryturę do czasu spłacenia wszystkich zaliczonych mu miesięcy.

Zaliczenie lat poprzedniej pracy jest uwarunkowane postawieniem pracownika na służbie komunalnej w ciągu 5-ciu lat i opłacenia w ciągu tego czasu składek zgodnie z ustępem 2-gim niniejszego paragrafu.

W razie przeniesienia pracownika na emeryturę przed upływem 5-cio letniego okresu wyczekiwania, pracownik może nabyć prawo do zaliczenia mu pracy poprzedniej przez ryczałtowe opłacenie składek za czas brakujący do zaistnienia okresu wyczekiwania.

Potrącenia wskazane w ust. 3-im niniejszego §-fu nie obciążają pensyj wdowich i sierocych. Natomiast, jeżeli śmierć pracownika nastąpi przed upływem 5-cio letniego okresu wyczekiwania wdowa lub sieroty winny spłacić składkę w rozmiarze 40/0 przysługującego im zaopatrzenia emerytalnego za czas brakujący do wygaśnięcia okresu wyczekiwania.

Przepisy zawarte w ust. 4 niniejszego §-fu nie mają zastosowania w wypadkach przewidzianych w § 8 niniejszego statutu.

Pracownik może zrzec się zaliczenia lat poprzedniej pracy, wówczas nie ponosi ciężarów przewidzianych w §-fie niniejszym.

§ 46 a. Postanowienia statutu niniejszego mają zastosowanie i do tych pracowników, którzy po dniu 1 stycznia 1928 r. zostali zwolnieni ze służby komunalnej z powodu niezdolności do pracy lub przekroczenia 60 lat życia, oraz względem rodzin po pracownikach zmarłych na służbie po 1 stycznia 1928 r., lecz w niczem nie mogą naruszać praw już uprzednio nabytych przez pracowników na mocy poprzednich statutów emerytalnych.

§ 46 b. Wszystkim pracownikom pozostającym na służbie w danym związku komunalnym bez przerwy od roku 1919 zmniejsza się ilość lat służby, wymaganą do wysługi pełnego zaopatrzenia emerytalnego (§ 17) o 1/3, czyli Przewodniczący (Przełożony) Związku Komunalnego i jego zastępca wysłużą pełną emeryturę po 21 latach, inni członkowie Magistratu po 26-ciu latach, pracownicy po 30 latach pracy.

§ 47. Spory między pracownikami, a związkiem komunalnym wynikłe na tle wykonania statutu niniejszego rozstrzygają sądy powszechne.

Osobą występującą w sądach jest związek zatrudniający pracownika, a nie związek przy którym istnieje fundusz.

§ 48. W ciągu 4-ch miesięcy od chwili wejścia w życie statutu niniejszego Zarząd miasta przeprowadzi zaliczenie poszczególnym pracownikom, o których mowa w § 46 niniejszego statutu, do emerytury czas pracy poprzedniej, wystawiając im na to piśmienne dokumenty.

§ 49 Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem uchwalenia go przez Radę Miejską za wyjątkiem § 4 który obowiązuje od dnia 1. 1. 1931 r. Wystąpienie z funduszu emerytalnego może nastąpić za jednocześnem wypowiedzeniem, liczonem od początku najbliższego roku budżetowego. Rozrachunki przeprowadzone być winny na zasadach § 5 niniejszego statutu.

§ 50. Z chwilą wejścia w życie niniejszego statutu tracą moc obowiązującą poprzednio uchwalone statuty emerytalne

Uchwalony przez Radę Miejską m. Suwałk w dn. 21 czerwca 1930 r., uchw. 531.

PRAGMATYKA SŁUŻBOWA

dla pracowników miejskich miasta Suwałk.

Drukarnia Klotyldy Dargielowej w Suwałkach Kościuszki 81.

DZIAŁ A.

Przepisy ogólne.

Art. 1. Pracownicy miejscy dzielą się na 2 kategorje:

1) urzędników i innych pracowników umysłowych,

2) niższych funkcjonarjuszów.

Do urzędników i niższych funkcjonarjuszów zalicza się tych wszystkich pracowników miejskich, którym powierzone zostały funkcje publiczno-prawne.

Art. 2 Pracownicy przyjęci na płacę dzienną, tygodniową czy miesięczną na zasadzie umowy ustnej lub pisemnej, nie podlegają przepisom niniejszej pragmatyki, o ile zawarta z nimi umowa tego nie przewiduje.

Art. 3. Uposażenie pracowników miejskich regulują umowy wzgl. specjalne Statuty uposażeniowe.

Art. 4. Pracownikom miejskim, w rozumieniu niniejszej pragmatyki, może być jedynie obywatel polski o nieskazitelnej przeszłości, uzdolniony fizycznie i umysłowo do pełnienia obowiązków służbowych, który ukończył conajmniej 18 rok życia.

DZIAŁ B.

Przepisy dotyczące urzędników i innych pracowników umysłowych.

I. Przepisy ogólne.

Art. 5. Urzędnicy miejscy i inni pracownicy umysłowi dzielą się na dwie kategorje:

1) stałych i 2) niestałych.

Nowoprzyjęty do służby miejskiej urzędnik i inny pracownik umysłowy odbywa służbę przygotowawczą [illegible] po jej odbyciu z wynikiem dodatnim zostaje zaliczony do urzędników (pracowników umysłowych) niestałych.

Po upływie 2-ch lat nieprzerwanej pracy urzędnik (pracownik umysłowy), przy zastosowaniu art. 10 niniejszej pragmatyki , zostaje zaliczony do urzędników (pracowników umysłowych) stałych, o ile jest odpowiednie wakujące stanowisko stałe.

Okres służby przygotowawczej względnie niestałej może być w wyjątkowych wypadkach skrócony przez Magistrat.

Art. 6. Kandydaci ubiegający się o stanowiska w służbie miejskiej, powinni złożyć:

1) własnoręcznie napisane podanie z życiorysem,

2) świadectwo lekarza miejskiego, stwierdzające zdolność fizyczną,

3) świadectwo szkolne, stwierdzające poziom wykształcenia,

4) świadectwo o dotychczasowem zajęciu,

5) świadectwo urodzenia i stwierdzające stan rodzinny,

6) świadectwo, wzgl. inny dowód, stwierdzający przynależność państwową polską.

II. Zawiązanie stosunku służbowego

Art. 7. Stosunek służbowy urzędnika i innego pracownika umysłowego powstaje z chwilą doręczenia mu pisma nominacyjnego.

W piśmie nominacyjnem wymienia się stopień służbowy wzgl. wysokość uposażenia, tytuł urzędowy, wydział w którym mianowany urzędnik (pracownik umysłowy) ma pełnić służbę, oraz datę rozpoczęcia pracy.

Małżonkowie, krewni wstępni i zstępni, krewni w linji bocznej do trzeciego stopnia nie mogą być urzędnikami (pracownikami umysłowymi) w tym samym Wydziale.

Art. 8. Urzędnik (pracownik umysłowy) zgłasza się w dniu objęcia służby do swego bezpośredniego zwierzchnika O ile zgłoszenie nie nastąpi w ciągu 15 dni od daty nominacji bez należytego usprawiedliwienia, pismo nominacyjne zostaje unieważnione.

Czas służby liczy się od dnia rzeczywistego objęcia pracy.

Art. 9. Urzędnik i inny pracownik umysłowy przy objęciu służby składa na ręce Prezydenta miasta w przepisanej formie przyrzeczenie służbowe przestrzegania obowiązujących ustaw państwowych i miejskich oraz wydanych na podstawie tychże przepisów wykonawczych, sumiennego wykonywania obowiązków służbowych, dochowania tajemnicy urzędowej i posłuszeństwa służbowego swoim przełożonym.

Art. 10, Mianowanie urzędnika i innego pracownika umysłowego niestałego—urzędnikiem (pracownikiem umysłowym) stałym nie może nastąpić przed ukończeniem 23 lat życia. Na dowód zaliczenia w poczet urzędników (pracowników umysłowych) niestałych lub stałych urzędnik (pracownik umysłowy) otrzymuje specjalny akt poruczający wzgl. nominacyjny.

Czas służby przygotowawczej i niestałej zalicza się zarówno do wysługi lat. jak i do emerytury.

Art. 11. Wydział ogólny Magistratu prowadzi dla każdego urzędnika (pracownika umysłowego) wykaz stanu służby, do którego wpisuje się dane, dotyczące urzędnika (pracownika umysłowego) oraz przebiegu jego służby. Do wykazu dołącza się odpisy złożonych dokumentów, oryginały zaś zwraca się właścicielowi. Prawo stwierdzenia zgodności odpisów z oryginałami przysługuje Prezydentowi lub jego zastępcy.

Urzędnik (pracownik umysłowy) ma prawo wejrzenia do swego wykazu stanu służby i żądać wydania z niego odpisów.

III. Obowiązki urzędnika i innego pracownika umysłowego.

Art. 12. Urzędnik (pracownik umysłowy) obowiązany jest przestrzegać godzin urzędowych, obowiązujących w państwowych urzędach administracyjnych.

Art. 13. Urzędnik (pracownik umysłowy) obowiązany jest wykonywać swe obowiązki gorliwie, sumiennie, bezstron-

nie oraz dbać według najlepszej woli i wiedzy o dobro miasta

Urzędnik (pracownik umysłowy) obowiązany jest w służbie i poza służbą strzec powagi swego stanowiska i unikać wszystkiego, co mogłoby obniżyć jego autorytet.

Art. 14. Powierzone czynności urzędnik (pracownik umysłowy) powinien załatwiać bezstronnie, możliwie szybko i celowo, ma on przestrzegać przepisanych godzin urzędowania.

Art. 15. Urzędnikowi, (pracownikowi umysłowemu) nie wolno oddawać się poza urzędem takim zajęciom, których wykonywanie stoi w sprzeczności z jego obowiązkami służbowemi lub przeszkadza w wykonywaniu tychże.

O każdem ubocznem zajęciu, przynoszącem korzyści materjalne, ma urzędnik (pracownik umysłowy) donieść Prezydjum Magistratu i zaniechać zajęć, które Magistrat uzna za niedopuszczalne. Urzędnik (pracownik umysłowy) nie może być w stosunku do Magistratu wzgl. podległych mu instytucji przedsiębiorcą lub dostawcą.

Art. 16. Urzędnik (pracownik umysłowy) obowiązany jest wypełniać każde zlecenie swych przełożonych, o ile nie sprzeciwia się ono wyraźnie obowiązującym ustawom.

O ile zlecenie służbowe jest w przekonaniu urzędnika (pracownika umysłowego) szkodliwe dla dobra miasta wzgl. dla dobra publicznego w ogólności, jest on obowiązany spostrzeżenie swoje zakomunikować przełożonemu, lecz w razie potwierdzenia — zlecenie wykonać.

O ile zlecenie wydane było ustnie, urzędnik (pracownik umysłowy) może w tym wypadku żądać potwierdzenia go na piśmie.

W wypadkach koniecznej potrzeby urzędnik (pracownik umysłowy) na polecenie Prezydenta może być czasowo użyty do pracy nie należącej do jego zwykłych obowiązków służbowych. nie uwłaszczającej jednak jego stanowisku służbowemu.

Art. 17. Urzędnik (pracownik umysłowy) powinien niezwłocznie zawiadomić swego przełożonego o każdej przeszkodzie do spełnienia służby i przeszkodę tę udowodnić.

W razie złego stanu zdrowia, wymagającego odpoczyn-

ku lub leczenia, ale nie wykluczającego zdolności do pełnienia służby, może urzędnik (pracownik umysłowy) wstrzymać się od pracy tylko po otrzymaniu urlopu.

Urzędnik (pracownik umysłowy) na stanowisku kierowniczem w wypadku usprawiedliwionej nieobecności, poza wypadkami nagłej choroby, obowiązany jest przekazać zastępcy swoje czynności w ten sposób, aby normalny bieg pracy był należycie zabezpieczony.

Usprawiedliwiona nieobecność na służbie nie pociąga za sobą żadnych ujemnych dla urzędnika (pracownika umysłowego) skutków.

Art. 18. Wobec przełożonych powinien urzędnik (pracownik umysłowy) zachować szacunek, wobec podwładnych —takt i uprzejmość.

W stosunkach urzędowych z interesantami powinien urzędnik (pracownik umysłowy) zachować powagę, uprzejmość oraz służyć im w granicach dopuszczalnych żądanemi informacjami. Wszelkie prośby, przedstawienia i zażalenia w sprawach osobistych i urzędowych wnosi urzędnik (pracownik umysłowy) w drodze służbowej, a w wypadkach, w których rodzaj sprawy tego wymaga — bezpośrednio do Prezydjum Magistratu.

Art. 19. Urzędnikowi (pracownikowi umysłowemu) zgodnie z obowiązującemi ustawami karnemi — nie wolno starać się przez wyzyskiwanie swego stanowiska urzędowego o przysporzenie sobie lub rodzinie jakichkolwiek korzyści.

Art. 20. Urzędnik (pracownik umysłowy) obowiązany jest zachować w ścisłej tajemnicy wszystkie sprawy, o których wie dzięki swemu stanowisku służbowemu, lub o których się przy wykonywaniu swych obowiązków służbowych dowiedział. Urzędnikowi (pracownikowi umysłowemu) nie wolno poza urzędem wyrażać zdania o załatwianych w urzędzie sprawach interesantów i prawdopodobnym ich wyniku.

IV. Prawa urzędnika i innego pracownika umysłowego.

Art. 21. Przepisy niniejszej Pragmatyki nie mogą w niczem uszczuplać praw urzędnika (pracownika umysłowego) jako obywatela.

Urzędnikowi przysługuje przy pełnieniu służby obrona prawna.

Art. 22. Urzędnik (pracownik umysłowy) posiada wszystkie prawa, zastrzeżone w niniejszych przepisach i może być karany jedynie zarządzeniem Magistratu, Prezydenta miasta lub orzeczeniem Komisji Dyscyplinarnej.

W razie potrzeby urzędnik (pracownik umysłowy) na żądanie swej władzy obowiązany jest stawić się do pracy poza godzinami urzędowemi.

Art. 23. Urzędnik (pracownik umysłowy) może korzystać z bezprocentowych zaliczek na pobory na zasadzie „Przepisów o udzielaniu zaliczek na pobory pracownikom miejskim m. Suwałk" oraz ze zwrotu opłat szkolnych za dzieci, uczęszczające do średnich i zawodowych zakładów naukowych, na zasadzie „Przepisów o opłacaniu wpisów szkolnych za dzieci pracowników miejskich".

Niezależnie od tego pracownicy miejscy korzystają ze zniżek w wysokości 50% opłat za korzystanie z zakładów i urządzeń miejskich, jak elektrowni, zakładów kąpielowych i t.p.

Art. 24. Urzędnik (pracownik umysłowy) ma prawo do korzystania z urlopów wypoczynkowych, zdrowotnych i nadzwyczajnych na zasadach, wyłuszczonych w „Przepisach o udzielaniu urlopów pracownikom miejskim m. Suwałk".

Art. 25. Urzędnicy (pracownicy umysłowi) opłacający składki emerytalne oraz ich rodziny, mają prawo do zaopatrzenia emerytalnego na zasadzie „Statutu o zabezpieczeniu emerytalnem pracowników miejskich m. Suwałk.

Art. 26. Urzędnik (pracownik umysłowy) i jego najbliższa rodzina ma zapewnioną bezpłatną opiekę lekarską i środki lecznicze na zasadach, wyłuszczonych w „Przepisach o

udzielaniu pomocy lekarskiej pracownikom miejskim miasta Suwałk.

Art. 27. W wypadkach podróży służbowej urzędnicy miejscy (pracownicy umysłowi) mają prawo do zwrotu kosztów podróży i djet na tych samych zasadach, na jakich oblicza się djety i koszty podróży funkcjonarjuszów państwowych.

Art. 28. Wakujące stanowiska w Zarządzie miejskim Magistrat obsadza w zasadzie urzędnikami (pracownikami umysłowemi) miejskimi niższych kategorji. Urzędnik (pracownik umysłowy) awansuje do wyższych stopni służbowych według uznania Magistratu, który przy obsadzaniu wakansu bierze pod uwagę:

a) wykształcenie,
b) uzdolnienie,
c) szczególne kwalifikacje do danego stanowiska,
d) lata służby,
e) wiek,

Art. 29. Przedstawicielstwu pracowników miejskich przysługuje prawo przedstawiania Magistratowi swych postulatów wyrażania opinji w zakresie spraw ich dotyczących.

V. Odpowiedzialność służbowa.

Art. 30. Bezpośredni i pośredni zwierzchnicy mają prawo zwracać uwagę podległym urzędnikom (pracownikom umysłowym) na niewłaściwość w urzędowaniu lub zachowaniu się oraz niedbalstwo w służbie.

Art. 31. Urzędników (pracowników umysłowych), którzy naruszają obowiązki swego stanowiska w służbie lub poza służbą przez czyn, zaniedbanie lub zaniechanie, pociąga się do odpowiedzialności porządkowej lub dyscyplinarnej.

Art. 32. Za wykroczenie służbowe ponosi urzędnik (pracownik umysłowy) odpowiedzialność porządkową, za występki służbowe—dyscyplinarną

Wykroczeniem służbowem jest każde naruszenie obowiązku służbowego. Występkiem służbowym — w myśl obo-

wiązujących ustaw karnych—jest naruszenie obowiązków służbowych ze szkodą interesu publicznego lub prywatnego.

Zbieg kilku wykroczeń służbowych lub ich powtarzanie się jak również wykroczenie wśród okoliczności szczególnie obciążających, jest występkiem służbowym.

Art. 33. Postępowanie dyscyplinarne przeciwko urzędnikowi (pracownikowi umysłowemu) powinno się odbywać na zasadach, wyłuszczonych w „Przepisach o organizacji Komisji Dyscyplinarnej i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko pracownikom miejskim miasta Suwałk".

Postępowanie dyscyplinarne przeciwko urzędnikowi (pracownikowi umysłowemu), który popełnił występek służbowy, mający znamiona czynu karygodnego, ściganego ustawą karną, może się toczyć równocześnie z karnem postępowaniem sądowem w tej sprawie, może być jednak zawieszone aż do ostatecznego zakończenia tegoż.

Urzędnik (pracownik umysłowy), skazany prawomocnym wyrokiem sądu karnego, za czyn hańbiący pociągającym za sobą utratę zdolności do piastowania urzędu publicznego podlega usunięciu ze służby bez postępowania dyscyplinarnego.

Art. 34. Za wykroczenia służbowe nakłada się następujące kary porządkowe:

1) upomnienie,
2) naganę,
3) grzywnę.

Kary porządkowe nakłada Magistrat wzgl. Prezydent miasta, o ile sprawa nie została już przekazana Komisji Dyscyplinarnej.

Przed nałożeniem kary porządkowej należy obwinionemu urzędnikowi (pracownikowi umysłowemu) dać możność usprawiedliwienia się.

O nałożonej karze porządkowej zawiadamia się urzędnika (pracownika umysłowego) na piśmie.

Art. 35. Za występki służbowe nakłada się następujące kary dyscyplinarne.

1) grzywnę,
2) przeniesienie na urząd niższej kategorji,
3) zwolnienie z urzędu.

Kary powyższe nakłada na podstawie pestępowania dyscyplinarnego właściwa komisja Dyscyplinarna.

Przy stosowaniu kar dyscyplinarnych należy brać pod uwagę doniosłość występku służbowego oraz dotychczasowe zachowanie się urzędnika (pracownika umysłowego).

Art. 36. Urzędnicy (pracownicy umysłowi) w stanie spoczynku odpowiadają dyscyplinarnie za występki służbowe, popełnione w czasie czynnej służby.

Art. 37. Ściganie występków służbowych ulega przedawnieniu po upływie 5 lat od daty ich popełnienia.

VI. Zmiany w stosunku służbowym i rozwiązanie stosunku służbowego.

Art. 38. Urzędników (pracowników umysłowych) wszystkich kategorji przenosi z jednego wydziału do drugiego, w razie koniecznej potrzeby, Magistrat. Przy przenoszeniu bierze się pod uwagę, dotychczasową pracę i specjalność urzędnika (pracownika umysłowego).

Art. 39. Urzędnik (pracownik umysłowy), wybrany do ciał ustawodawczych państwowych i ciał samorządowych na terenie m. Suwałk otrzymuje na czas trwania mandatu bezdłatny urlop na własne żądanie.

Na żądanie, a najpóźniej po wygaśnięciu mandatu, wraca urzędnik (pracownik umysłowy na swe poprzednie stanowisko.

Działalność urzędnika (pracownika umysłowego) w czasie sprawowania mandatu nie pociąga za sobą żadnych represji służbowych.

Czas sprawowania mandatu zalicza się całkowicie do czasu służby.

Art. 40. W razie powołania urzędnika (pracownika umysłowego) stałego lub niestałego do służby wojskowej na sku-

tek mobilizacji albo na ćwiczenia wojskowe ma on prawo do pobierania z Kasy Miejskiej pełnej różnicy między pobo rami wojskowemi, a wynagrodzeniem, należnem mu jako urzędnikowi (pracownikowi umysłowemu) miejskiemu

Urzędnik (pracownik umysłowy) zrzekający się uzyskanej dla niego reklamacji od służby wojskowej, traci prawo do pobierania wyżej oznaczonej różnicy z Kasy Miejskiej.

Ponadto Magistrat mocen jest uznać wstąpienie urzędnika (pracownika umysłowego) do służby wojskowej, pomimo reklamacji lub w ogólności bez prawnego obowiązku, za zrzeczenie się z urzędu i rozwiązać stosunem służbowy bez żadnego dla urzędnika (pracownika umysłowego) wynagrodzenia

Art. 41. W razie powołania do służby wojskowej urzędnika (pracownika umysłowego) próbnego — stosunek służbowy ulega rozwiązaniu. Po powrocie ze służby wojskowej urzędnik (pracownik umysłowy) ma pierwszeństwo przed innymi kandydatami do objęcia posady w służbie miejskiej

Art. 42. Stosunek służbowy urzędnika (pracownika umysłowego) stałego może być rozwiązany:

a) w razie trwałej niezdolności do służby, spowodowanej chorobą i stwierdzonej orzeczeniem Komisji Lekarskiej,

b) przez dobrowolne wystąpienie tegoż ze służby,

c) na mocy orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej,

d) w razie likwidacji urzędu, Wydziału lub przedsiębiorstwa, w którym pracuje

W ostatnim wypadku urzędnik (pracownik umysłowy) stały otrzymuje odprawę, przewidzianą „Statutem o zabezpieczeniu emerytalnem pracowników miejskich miasta Suwałk, o ile nie nabył praw do zaopatrzenia emerytalnego".

Stosunek służbowy urzędnika (pracownika umysłowego) niestałego może być rozwiązany

a) przez dobrowolne wystąpienie tegoż ze służby,

b) na mocy orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej,

c) na mocy decyzji Magistratu po uprzedniem 3-miesięcznem wymówieniu

W tym ostatnim wypadku do pracownika, opłacającego

składki emerytalne, będą zastosowane przepisy „Statutu o zabezpieczeniu emerytalnem pracowników miejskich miasta Suwałk". Stosunek służbowy urzędnika (pracownika umysłowego) odbywającego służbę przygotowawczą może być rozwiązany w każdej chwili na mocy decyzji Prezydenta miasta.

Art. 43. Urzędnik (pracownik umysłowy) stały powinien zgłosić dobrowolne wystąpienie ze służby miejskiej conajmniej na 3 miesiące naprzód, a niestały—na 1 miesiąc naprzód. Z ważnych przyczyn, które w każdym poszczególnym wypadku ocenia Magistrat, 3-miesięczny okres może być skrócony.

O ile urzędnik (pracownik umysłowy) nie otrzyma żadnej decyzji w sprawie jego zgłoszenia w ciągu 4 tygodni, zgłoszenie uważa się za przyjęte.

Art. 44. Przez dobrowolne wystąpienie ze służby urzędnik (pracownik umysłowy) i jego rodzina tracą wszelkie prawa, wynikające ze stosunku służbowego.

Art. 45. Jeżeli urzędnik (pracownik umysłowy) na podstawie fałszywych lub nieważnych dokumentów uzyskał nominację lub jeżeli wyjdą na jaw okoliczności, nie dopuszczające w myśl obowiązujących przepisów do mianowania, mianowanie urzędnika (pracownika umysłowego) będzie nieważne, a urzędnik (pracownik umysłowy) będzie wydalony ze służby.

Orzeczenie o unieważnieniu i wydaleniu ze służby wyda Magistrat na podstawie opinji Komisji Kwalifikacyjnej.

DZIAŁ C.

Przepisy, dotyczące niższych fukcjonarjuszów biur i urzędów miejskich.

I. Przepisy ogólne

Art. 46. Niżsi funkcjonarjusze biur i urzędów miejskich dzielą się na dwie kategorje:

a) stałych,

b) niestałych.

UWAGA: Do funkcjonarjuszów niższych zaliczają się: woźni gońcy, dozorcy aresztu i sanitarjusze.

Nowoprzyjęty do służby miejskiej pracownik oraz niższy funkcjonarjusz biur i urzędów miejskich zostaje zaliczony w poczet pracowników niestałych. Po upływie dwuch lat nieprzerwanej pracy pracownik fizyczny oraz niższy funkcjonarjusz, przy zastosowaniu art. 50 niniejszej Pragmatyki, zostaje zaliczony w poczet pracowników stałych o ile w etacie odpowiedniego działu jest wakujące stanowisko.

Art. 47. Kandydaci ubiegający się o stanowisko funkcjonarjuszów miejskich powinni złożyć:

1) własnoręcznie napisane podanie,

2) świadectwo lekarza miejskiego, stwierdzające zdolność fizyczną,

3) świadectwo urodzenia,

4) świadectwo o dotychczasowem zajęciu,

5) świadectwo wzgl. inny dowód, stwierdzający przynależność państwową polską.

II. Zawiązanie stosunku służbowego.

Art. 48. Niższych funkcjonarjuszów angażuje Prezydent na wniosek Ławnika—przewodniczącego odpowiedniego Wydziału.

Art. 49. Na dowód przyjęcia do służby miejskiej niższy funkcjonarjusz otrzymuje pismo nominacyjne, w którem wymienia się stopień służbowy wzgl. wysokość wynagrodzenia. Wydział wzgl. Dział Gospodarki miejskiej, w którym ma pełnić służbę, oraz datę rozpoczęcia pracy. Czas służby liczy się od dnia rzeczywistego objęcia pracy.

Art. 50. Postanowienia artykułów: 9, 10 i 11 niniejszej Pragmatyki stosują się analogicznie do niższych funkcjonarjuszów miejskich.

III. Obowiązki.

Art. 51. Niższy funkcjonarjusz obowiązany jest wypełnić każde zlecenie swych przełożonych o ile nie sprzeciwia się ono wyraźnie obowiązującym ustawom.

Postanowienia artykułów: 12, 13, 14, 16, 17, 18 i 19 niniejszej Pragmatykistosują się analogicznie do niższych funkcjonarjuszów miejskich.

Art. 52. Czas pracy niższego funkcjonarjusza pozostaje w ścisłej łączności z godzinami służbowemi; obowiązującemi w urzędzie lub instytucji, do której został przydzielony i uzależniony jest od charakteru jego służby.

IV. Prawa.

Art. 53. Postanowienia artykułów: 20, 21, 23, 24, 25, 26, 27 i 28 niniejszej Pragmatyki stosują się analogicznie do niższych funkcjonarjuszów miejskich.

Art. 54. Niższym funkcjonarjuszom miejskim, kiórych obowiązki służby wymagają posiadania odpowiedniego umundurowania wzgl. odznak przysługuje prawo bezpłatnego ich otrzymania od Zarządu Miejskiego.

V. Odpowiedzialność służbowa.

Art. 55. Postanowienia art. 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36 i 37 niniejszej Pragmatyki stosują się analogicznie do niższych funkcjonarjuszów miejskich

VI Zmiany w stosunku służbowym i rozwiązanie stosunku służbowego.

Art. 56. Niższych funkcjonarjuszów stałych i niestałych przenosi z jednego wydziału do drugiego, w razie koniecznej potrzeby. Magistrat Przy przenoszeniu bierze się pod uwagę dotychczasową pracę i specjalność.

Art. 57. Stosunek służbowy stałego pracownika i niższego funkcjonarjusza miejskiego może być rozwiązany:

a] w razie trwałej niezdolności do służby, spowodowanej chorobą i stwierdzonej orzeczeniem Komisji lekarskiej,

b] przez dobrowolne wystąpienie tegoż ze służby, miejskiej,

c] na mocy orzęczenia Komisji Dyscyplinarnej,

d] w razie likwidacji urzędu, działu lub przedsiębiorstwa, w którym pracuje.

W ostatnim wypadku pracownik i niższy funkcjonarjusz stały otrzymuje odprawę, przewidzianą w „Statucie o zaopatrzeniu emerytalnem pracowników miejskich miasta Suwałk", o ile nie nabył prawa do emerytury.

Stosunek służbowy niestałego pracownika i niższego funkcjonarjusza miejskiego może być rozwiązany:

a] przez dobrowolne wystąpienie tegoż ze służby miejskiej,

b] na mocy orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej,

c] na mocy decyzji Magistratu powziętej na wniosek przewodniczącego Wydziału, po uprzedniem wymówieniu w terminie zastrzeżonym w piśmie nominacyjnem.

Art. 58. Postanowienia art. 39, 40, 41, 43 i 44 niniejszej Pragmatyki stosują się analogicznie do niższych funkcjonarjuszów miejskich.

DZIAŁ D

Przepisy przejściowe.

Art. 59. W ciągu 4 miesięcy od daty uchwalenia niniejszej Pragmatyki Magistrat orzeknie, którzy z pracowników miejskich są pracownikami stałymi, którzy zaś niestałymi [art. 5 ustęp 1 wzgl. art. 46 ustęp 1].

Pracownicy stali otrzymują specjalny akt stabilizacyjny, pracownicy niestali zaś — otrzymują pismo nominacyjne ze wskazaniem daty, od której liczyć się będzie służba niestała wymieniona w art. 5 ustęp 3 wzgl. art. 46 ustęp 2. Pozostal pracownicy miejscy uważani będą za pracowników kontraktowych, wymienionych w art. 2 niniejszej Pragmatyki.

Art. 60. Przepisy niniejszej Pragmatyki wchodzą w życie z dniem uchwalenia przez Radę Miejską.

Przepisy o udzielaniu urlopów pracownikom miejskim miasta Suwałk, wydane w rozwinięciu art. 24 wzgl. 53 Pragmatyki służbowej.

DZIAŁ I.

Urlopy wypoczynkowe.

§ 1. Każdy pracownik miejski który przesłużył przynajmniej 1 rok w służbie miejskiej ma prawo do korzystania z płatnego corocznego urlopu wypoczynkowego.

§ 2. Urzędnicy i inni pracownicy umysłowi mają prawo do corocznego urlopu wypoczynkowego do 10 lat służby, zaliczonej do wysługi lat — przez cztery tygodnie, ponad 10 do 20 lat służby, zaliczonej do wysługi lat—przez pięć tygodni, ponad 20 lat służby, zaliczonej do wysługi lat — przez sześć tygodni.

Pracownicy i niżsi funkcjonarjusze miejscy mają prawo do urlopu wypoczynkowego do 5 lat służby, zaliczonej do wysługi—przez dwa tygodnie, od 5 do 10 lat służby, zaliczonej do wysługi—przez trzy tygodnie, ponad 10 lat służby, zaliczonej do wysługi—przez cztery tygodnie.

Niekorzystający z własnej woli z urlopu wypoczynkowego nie mają prawa do żadnego ekwiwalentu pieniężnego.

§ 3. Do wymiaru urlopu Magistrat może wliczyć wszystkie urlopy, udzielone pracownikowi miejskiemu w ciągu roku, z wyjątkiem krótkich urlopów dla załatwienia ważnych spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych, nie przenoszących jednorazowo dni 3-ch.

§ 4. Urlop dla wypoczynku można każdej chwili odwołać o ile tego wymagają ważne i niecierpiące zwłoki względy służbowe. Skoro jednak następnie służba na to pozwoli, należy pracownikowi umożliwić wykorzystanie urlopu, a nadto zwrócić koszty podróży tam i z powrotem, spowodowane nieprzewidzianem odwołaniem z urlopu, według norm, ustalonych dla podróży służbowych.

Jeżeli pracownikowi odmówiono urlopu zupełnie lub skrócono jego czas, należy to uwzględnić przy wymiarze urlopu w roku następnym.

§ 5. Kierownicy poszczególnych Wydziałów i Przedsiębiorstw sporządzają każdego roku do dnia 1 kwietnia plan projektowanych urlopów. uwzględniając w miarę możności terminy proponowane przez samych pracowników i przesyłają go do sekretarjatu w celu zatwierdzenia przez Magistrat.

§ 6. Plan urlopów winien być sporządzony w ten sposób, aby na tem nie ucierpiały sprawy służbowe. Pracownicy zatrudnieni przy plantacjach miejskich, powinni zasadniczo wykorzystać urlop wypoczynkowy w miesiącach zimowych wzgl. po zakończeniu zajęć sezonowych.

§ 7. Zastępstwo na czas urlopu wypoczynkowego wyznacza kierownik wydziału wzgl. kierownik przedsiębiorstwa.

DZIAŁ II.

Urlopy kuracyjne.

§ 8. Prawo korzystania z płatnego urlopu kuracyjnego przysługuje pracownikowi miejskiemu na zasadzie orzeczenia Kasy Chorych i potwierdzenia ujemnego stanu zdrowia przez lekarza miejskiego.

W razie odmiennych opinji decyduje wyznaczona przez Magistrat Komisja lekarska. Termin urlopu kuracyjnego, który zasadniczo nie może przekraczać 6 miesięcy, może być w wyjątkowych wypadkach przedłużony na mocy uchwały Magistratu na dalsze pół roku.

Przy obliczaniu półrocznego wzgl. rocznego czasu trwania urlopu—liczą się jako przerwy tylko te okresy odbywania czynnej służby, które wynoszą przynajmniej połowę czasu, spędzonego bezpośrednio przedtem na urlopie.

§ 9, Pracownik miejski życzący sobie ze względu na zły stan zdrowia, połączyć urlop wypoczynkowy z kuracyjnym, powinien przed rozpoczęciem pierwszego przedłożyć Magistratowi zaświadczenie Kasy Chorych | potwierdzenie ujemnego

stanu zdrowia przez lekarza miejskiego (w razie odmiennych opinji decyduje wyznaczona przez Magistrat Komisja lekarska), na zasadzie którego może uzyskać urlop kuracyjno-wypoczynkowy.

W razie choroby obłożnej uniemożliwiającej pracownikowi urlopowanemu stawienie się w terminie na służbę, należy przed upływem urlopu przedłożyć świadectwo lekarskie, poświadczone przez miarodajne władze państwowe lub samorządowe.

§ 10. Zastępstwo na czas urlopu kuracyjnego (ponad miesiąc) wyznacza Prezydent miasta wzgl. jego zastępca.

DZIAŁ III.

Urlopy nadzwyczajne.

§ 11. Niezależnie od urlopu wypoczynkowego i kuracyjnego może być udzielony pracownikowi miejskiemu, w wypadkach nagłych i ważnych, naprz.: śmierci osoby bliskiej, konieczności wyjazdu w sprawach niecierpiących zwłoki, ślubu i t. p., krótkoterminowy płatny urlop nadzwyczajny.

§ 12. Urlopu wyjątkowego jednodniowego może udzielić Ławnik przewodniczący wydziału, zaś dłuższego Prezydent miasta, przyczem urlopy udzielane przez Ławników, nie mogą ogółem przekraczać 3 dni w roku.

§ 13. W razie powołania pracownika miejskiego na ćwiczenia wojskowe lub do szeregów na mocy dekretu mobilizacyjnego, przysługuje mu prawo do korzystania z urlopu na czas tych ćwiczeń wzgl. mobilizacji, po przedstawieniu odpowiedniego zaświadczenia władz wojskowych.

§ 14. Dni opuszczone przez pracownika miejskiego w ciągu roku bez usprawiedliwionych powodów, zostają mu zaliczone na poczet urlopu wypoczynkowego. W razie samowolnego, niczem nie usprawiedliwionego, przedłużenia sobie urlopu, wypoczynkowego, kuracyjnego lub nadzwyczajnego, potrąca się pracownikowi miejskiemu pobory za czas tego samowolnego przedłużenia, o ile wdrożone z tego powodu postępowanie dyscyplinarne nie pociąga za sobą dalszych kar, przewidzianych Pragmatyką służbową lub innemi przepisami.

Przepisy o udzielaniu pomocy lekarskiej pracownikom miejskim miasta Suwałk, wydane w rozwinięciu art 26 wzgl 53 Pragmatyki służbowej.

§ 1. Pracownicy miejscy wszystkich kategoryj oraz członkowie ich rodzin korzystają z pomocy lekarskiej na zasadach wyłuszczonych w Ustawie z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. Ust. Nr. 44—1920 poz. 272).

§ 2. Wszyscy pracownicy miejscy muszą być ubezpieczeni w Kasie Chorych. Składki członkowskie za pracowników miejskich, z wyjątkiem zatrudnionych przy robotach sezonowych, jak również przyjętych na pewien określony czas, opłaca Magistrat $^3/_5$ i pracownicy $^2/_5$

§ 3. Na czas choroby pracownicy otrzymują urlopy kuracyjne na zasadach, wyłuszczonych w „Przepisach o udzielaniu urlopów pracownikom miejskim miasta Suwałk".

§ 4. W razie choroby pracownika miejskiego, z wyjątkiem zatrudnionych przy robotach sezonowych, jak również przyjętych na pewien określony czas, Magistrat wypłaca mu w ciągu sześciu miesięcy całkowite pobory, niezależnie od zasiłków wypłacanych przez Kasę Chorych, po upływie 6 miesięcznego okresu choroby pracownicy pobierają jedynie zasiłki wypłacane przez Kasę Chorych

Przepisy o opłacaniu wpisów szkolnych za dzieci pracowników miejskich miasta Suwałk, wydane w rozwinięciu art. 23 wzgl. 53 Pragmatyki służbowej.

§ 1. Wszyscy pracownicy miejscy miasta Suwałk, z wyjątkiem zatrudnionych przy robotach sezonowych jak również przyjętych na pewien określony czas, otrzymują z funduszów miejskich zwrot uiszczonych opłat szkolnych za dzieci, uczę-

szczające do średnich i zawodowych zakładów naukowych na terenie miasta Suwałk. Zwrot opłat szkolnych za dzieci uczęszczające do szkół prywatnych uskutecznia się w pełnej wysokości po udowodnieniu, że dziecko nie mogło być przyjęte do państwowego zakładu naukowego tego typu.

Zwrot opłat szkolnych za dzieci, uczęszczające do zakładów naukowych poza Suwałkami, zależy od decyzji Magistratu.

§ 2. Opłaty szkolne zwraca się za dzieci, na które otrzymuje pracownik miejski dodatek ekonomiczny.

§ 3. Pracownicy miejscy, reflektujący na otrzymanie z funduszów miejskich zwrotu opłat szkolnych, powinni wypełnić na początku roku szkolnego odpowiedni kwestjonarjusz, z wymienieniem dzieci, uczęszczających do szkół średnich i zawodowych. Zwrot opłat szkolnych następuje po złożeniu Magistratowi kwitu na uiszczenie opłaty.

Przepisy o udzielaniu zaliczek na poczet poborów pracownikom miejskim miasta Suwałk, wydane w rozwinięciu art. 23 wzgl. 53 Pragmatyki służbowej.

§ 1. Wszyscy stali pracownicy, niestali zaś po przesłużeniu conajmniej jednego roku w służbie miejskiej, mogą otrzymywać bezprocentowe zaliczki na poczet poborów swych. Zaliczek udziela się na zasadzie decyzji Magistratu.

§ 2. Zaliczek udziela się zasadniczo do wysokości jednomiesięcznych poborów na spłatę w ciądu 6 miesięcy.

§ 3. Na pokrycie wydatków związanych: a) z chorobą pracownika miejskiego lub członków jego rodziny, b) ze śmiercią członka rodziny, c) z utratą niezbędnych ruchomości skutkiem kradzieży, rabunku, pożaru lub powodzi, d) z wstąpieniem w związki małżeńskie pracownika lub jego dzieci, e) z powiększeniem się rodziny, f) z prowadzeniem podwójnego gospodarstwa domowego z powodu niemożności otrzymania mieszkania, g) na spłatę długów powstałych bez winy pracownika

miejskiego—zaliczki mogą być udzielane pracownikom, którzy przesłużyli w służbie miejskiej conajmniej 3 lata, do wysokości dwu i trzy miesięcznych poborów, przyczem zwrot zaliczki, udzielonej do wysokości dwumiesięcznych poborów następuje w nie więcej niż 12 ratach miesięcznych, zwrot zaś zaliczki w wysokości trzymiesięcznych poborów—w nie więcej niż 24 ratach miesięcznych

§ 4. Udzielanie zaliczki do wysokości 2 i 3 miesięcznych poborów zależne jest od udowodnienia przez pracownika miejskiego, że w danym wypadku ma miejsce jedna z wymienionych pod § 3 okoliczności, przyczem winny być wzięte pod uwagę kwalifikacje służbowe pracownika.

O ważności powodów, dla których pracownik ubiega się o zaliczkę, jak również o wysokości zaliczki — decyduje Magistsat.

§ 5. Prawo do otrzymania nowej zaliczki przysługuje pracownikowi miejskiemu dopiero po spłaceniu ostatniej raty poprzedniej zaliczki. W wyjątkowych wypadkach, zaliczka może być udzielona przed ostateczną spłatą poprzedniej zaliczki. Ogólna jednak suma zaliczki nie może przekroczyć 3 miesięcznych poborów.

§ 6. W celu otrzymania zaliczki pracownik miejski powinien wnieść umotywowane podanie za pośrednictwem Rachuby, która robi na podaniu adnotację o wysokości uposażenia i o spłacie ewentualnie o pozostałości poprzedniej zaliczki.

§ 7. Pracownicy niestali mogą otrzymywać zaliczki za poręczeniem 2-ch pracowników stałych lub niestałych.

§ 8. W wypadkach wystąpienia pracownika ze służby lub też w wypadku śmierci pracownika przed spłatą zaliczki, należy potrącić zaliczkę z odprawy wzgl. emerytury, w razie zaś zwolnienia bez odprawy i emerytury—ściągnąć z poręczycieli.

Przepisy o organizacji Komisji Dyscyplinarnej i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko pracownikom miejskim miasta Suwałk, wydane w rozwinięciu art. 21 i 33 wzgl. 55 Pragmatyki służbowej.

Komisja Dyscyplinarna.

§ 1. Do orzekania w sprawach dyscyplinarnych przeciwko pracownikom miejskim powołuje się Komisję Dyscyplinarną.

Do właściwości Komisji Dyscyplinarnej należą przestępstwa o charakterze służbowym.

§ 2. Komisja składa się:

a) z przewodniczącego wzgl. jego zastępcy, z wykształceniem możliwie prawniczem, którego powołuje Magistrat z pośród 3 kandydatów wskazanych przez Radę Miejską.

b) z 4 członków wzgl. ich zastępców, w połowie przedstawicieli Magistratu, w połowie przedstawicieli pracowników miejskich.

Wszystkich członków Komisji i ich zastępców powołuje Magistrat przyczem członkowie Komisji—przedstawiciele pracowników—powoływani są z pośród kandydatów, zgłoszonych przez pracowników miejskich.

Niezależność członków Komisji Dyscyplinarnej.

§ 3. Członkowie Komisji Dyscyplinarnej są w wykonaniu swoich czynności samodzielni niezawiśli i orzekają według swego uznania.

Komplet Dyscyplinarny

§ 4. Komisja obraduje i orzeka w komplecie, złożonym z 5 osób z przewodniczącego i z 4 członków lub ich zastępców przyczem każdorazowo w skład kompletu sądzącego winno wchodzić 2 przedstawicieli pracowników.

§ 5. Pracownik Magistratu będący pod śledztwem sądowo-karnem lub dyscyplinarnem, nie może pełnić obowiązków członka Komisji Dyscyplinarnej. O ile postępowanie zakończy się wymierzeniem oskarżonemu kary większej niż

upomnienie, traci on swoje stanowisko w Komisji Dyscyplinarnej, a na jego miejsce wyznacza się innego pracownika.

§ 6. W kompletach orzekających zapadają się uchwały wezwzględną większością głosów. Przewodniczący oddaje swój głos na końcu.

§ 7. Pomoc kancelaryjną i inne potrzebne przedmioty otrzymuje Komisja Dyscyplinarna od Magistratu. Protokulanta do rozpraw dyscyplinarnych wyznacza Prezydent z pośród urzędników Magistratu.

Przewodniczący Komisji lub jego zastępca może otrzymywać z Kasy Miejskiej wynagrodzenie za czynności, związane z pracami Komisji Dyscyplinarnej.

Wyłączenie.

§ 8. Członków Komisji Dyscyplinarnej należy wyłączyć od udziału w sprawach, jeżeli:

1) są krewnymi oskarżonego,
2) są powinowatymi,
3) są przysposobieni przez oskarżonego.
4) są pełnomocnikami jednej ze stron,
5) są opiekunami oskarżonego,
6) zarządzają interesami oskarżonego,
7) są spadkobiercami jednej z osób biorących udział w sprawie.

Ponadto oskarżony ma prawo w ciągu dni 3 po doręczeniu mu uchwały przekazującej i spisu Członków Komisji byłączyć, bez podania powodów, 2-ch Członków Komisji: jednego z przedstawicieli Magistratu i jednego z przedstawicieli pracowników.

Obrona.

§ 9. Pracownik miejski pociągnięty do odpowiedzialności dyscyplinarnej, ma prawo wybrać sobie w postępowaniu dyscyplinarnem adwokata lub obrońcę sądowego, lub też obrońcę z pośród pracowników Magistratu podług swego wy-

boru, albo prosić Prezydenta o wyznaczenie mu takiego obrońcy z posród pracowników.

Pracownikowi wolno się zrzec obrony z wyjątkiem wypadków ustanowienia go obrońcą z urzędu. Nie wolno mu za obronę przyjmować wynagrodzenia. Koszta istotnie poniesione w interesie obrony przez obrońcę z pośród pracowników miejskich, zwraca Kasa Miejska.

Obrona ma prawo przejrzenia aktów osobistych swego klijenta podczas godzin urzędowych.

§ 10. Obrońca ma obowiązek przytoczyć w obronie wszystkie okoliczności, które w tym celu uważa za konieczne i przydatne, oraz zastosować przewidziane w ustawie środki obrony. Obrońca nie jest odpowiedzialny za przytoczone dowody obrony o ile nie są one oparte na materjale fałszywym, albo nie zawierają oszczerstw lub obrazy. Obrońca jest obowiązany zachować w tajemnicy wszystkie poufne informacje, udzielone mu z tytułu obrony.

Postępowanie dyscyplinarne.

§ 11. Orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej zasadniczo ogłaszać nie wolno, w niektórych jednak wypadkach orzeczenia, za zezwoleniem Magistratu, mogą być ogłoszone na podstawie specjalnej uchwały Komisji w każdym poszczególnym wypadku.

Wdrożenie sprawy.

§ 12. W razie dostrzeżenia lub otrzymania wiadomości o naruszeniu obowiązków służbowych przez pracowników miejskich władza przełożona obowiązana jest stwierdzić prawdziwość faktu i przeprowadzone wstępne dochodzenie przesłać Prezydentowi miasta, który bądź sam wymierza karę gdy chodzi o upomnienie, naganę lub grzywnę bądź też wcale nie rozpoznając sprawy, przekazuje ją Komisji Dyscyplinarnej

Wstępne dochodzenie powinno zawierać dokładne wskazanie faktów, z których wynika naruszenie obowiązków służbowych.

§ 13. Komisja Dyscyplinarna po otrzymaniu doniesienia lub dochodzenia orzeka bez udziału stron, czy sprawa nadaje się do wdrożenia postępowania dyscyplinarnego, czy też nie. O ile Komisja uzna, że postępowanie dyscyplinarne należy przeprowadzić, podejmuje uchwałę o wdrożenie dochodzenia dyscyplinarnego, w przeciwnym razie sprawę wraz z przebiegiem zwraca Magistratowi do uzupełnienia oskarżenia, względnie Prezydentowi do ostatecznej decyzji.

§ 14. Oskarżonemu przesyła się za pośrednictwem władzy przełożonej uchwałę o wdrożeniu śledztwa dyscyplinarnego. Uchwała taka nie podlega zaskarżeniu

§ 15. Jeżeli naruszenie obowiązku służbowego ma cechy przestępstwa przewidzianego w ustawach karnych, Komisja Dyscyplinarna zwraca sprawę wraz z przebiegiem Prezydentowi do skierowania na drogę sądową. Aż do zakończenia postępowania sądowo-karnego postępowanie dyscyplinarne może być zawieszone w myśl „Pragmatyki służbowej dla pracowników miejskich miasta Suwałk (art. 33 ustęp 2)".

§ 16. W wypadku przewidzianym w art. 33 ustęp 3 „Pragmatyki służbowej dla pracowników miejskich m. Suwałk" Komisja Dyscypinarna odstępuje sprawę dla dalszych dochodzeń - Prezydentowi

Rzecznik oskarżenia

§ 17. Równocześnie z przekazaniem sprawy Komisji Dyscyplinarnej w myśl § 12 Prezydjum Magistratu wyznacza dla niej rzecznika oskarżenia. Pracownikowi Magistratu wyznaczonemu na rzecznika w sprawie dyscypfinarnej, niewolno zrzec się mandatu

§ 18. Rzecznik oskarżenia obowiązany jest stać na straży obowiązków urzędnika, wymienionych w Pragmatyce służbowej, oraz ponosić odpowiedzialność za naruszenia, wykroczenia i występki służbowe

Rzecznik ma obowiązek przytoczyć w oskarżeniu wszystkie okoliczności, które w tym celu uważa za konieczne i przy-

datne, oraz zastosować przewidziane w ustawie środki oskarżenia.

Koszty istotnie poniesione przez rzecznika w interesie poparcia oskarżenia, zwraca Kasa Miejska.

Rzecznikowi, o ile nie znajduje on w sprawie podstaw do oskarżenia, wolno się zrzec oskarżenia na rozprawie, podając jednocześnie motywy.

§ 19. Jeżeli Komisja Dyscyplinarna w myśl art. 13 zwraca Prezydentowi sprawę bez wdrożenia śledztwa dyscyplinarnego, rzecznik w ciągu dni 8 może wnieść na ręce Prezydenta sprzeciw z wykazaniem nowych okoliczności, innego oświetlenia sprawy. Uchwała powzięta przez Komisję Dyscyplinarną po uwzględnieniu sprzeciwu rzecznika jest ostateczną.

Śledztwo

§ 20. Do prowadzenia śledztwa Komisja Dyscyplinarna ma stałego sekretarza, niezależnie od tego Komisja może delegować do tej czynności jednego ze swych członków, bądź też zwrócić się do Prezydenta o wyznaczenie odpowiedniego urzędnika.

Urzędnik, prowadzący śledztwo, ani nie zasiada w komplecie orzekającym, ani nie może prowadzić innych czynności w postępowaniu dyscyplinarnem. Podlega on zresztą postanowieniom § 8.

§ 21. Prowadzący śledztwo przesłuchuje świadków a w razie potrzeby rzeczoznawców, bada wszystkie okoliczność potrzebne do wyjaśnienia sprawy, jako też zbiera dowody rzeczowe.

Rzeczoznawcy i świadkowie z pośród obywateli miasta otrzyjmują z kasy Miejskiej wynagrodzenie, którego wysokość oznacza Magistrat w drodze rozporządzenia.

Rzeczoznawcy i świadkowie z pośród pracowników miejskich są obowiązani stawić się na wezwanie sekretarza komisji Dyscyplinarnej pod groźbą pociągnięcia ich do odpowiedzialności służbowej.

§ 22' Rzecznik, oskarżony lub jego obrońca, tak podczas śledztwa jak i po zakończeniu, mają prawo wypowiedzenia się co do wszystkich punków oskarżenia, jak również co do sposobu przeprowadzenia i wyniku śledzwa.

Rzecznikowi, oskarżonemu i jego obrońcy przysługuje prawo powoływania nowych świadków oraz prawo przeglądania aktów w obecności jednego z członków lub sekretarza Komisji Dyscyplinarnej.

§ 23. Przewodniczący Komisji może postawić wniosek o uzupełnienie śledztwa, jak również wnieść nowe punkty oskarżenia. Te same prawa przysługują i rzecznikowi.

Oskarżonemu lub jego obrońcy, jak również i rzecznikowi przysługuje prawo stawiania wniosków o przeprowadzenie pewnych określonych dochodzeń. O ile prowadzący śledztwo nie przychyla się do wniosku o uzupełnienie śledztwa, przedstawia sprawę do decyzji Komisji Dyscyplinarnej, której uchwała w tym wypadku jest ostateczną.

Przekazanie i umorzenie.

§ 24. Prowadzący śledztwo po jego ukończeniu przedstawia wyniki Komisji Dyscyplinarnej. Komisja bez udzialu stron uchwala, czy sprawa ma być przekazana do rozprawy dyscyplinarnej, czy też zwrócona Magistratowi do decyzji. W tym drugim wypadku Komisja podejmuje uchwałę w myśl art. 13.

W uchwale przekazującej przytacza Komisja dokładne punkty oskarżenia oraz zarządzenia, wydane dla przygotowania ustnej rozprawy.

§ 25. Oskarżony lub jego obrońca, jak również rzecznik oskarżenia, po doręczeniu im odpisów uchwały, przekazującej sprawę Komisji do rozprawy dyscyplinarnej, czy też Magistratowi do decyzji, mogą wnieść w ciągu dni 8 dalsze wnioski, które rozstrzyga Komisja Dyscyplinarna.

Odpisy uchwały, przekazującej sprawę czy to Komisji Dyscyplinarnej, czy też Magistratowi, doręcza się wraz z uza-

sadnieniem oskarżonemu, obrońcy, wyznaczonemu z urzędu i rzecznikowi drogą służbową.

Rozprawa dyscyplinarna.

§ 26. Dzień rozprawy dyscyplinarnej wyznacza przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej. Do rozprawy wzywa się oskarżonego, obrońcę z urzędu i rzecznika, doręczając im odpisy uchwały przekazującej, nadto oskarżonemu — listę członków kompletu orzekającego.

Jeżeli oskarżony — mimo należycie doręczonego mu wezwania na rozprawę się nie stawi, lub obrońcy nie przyśle i swego niestawiennictwa nie usprawiedliwi, może być rozprawa przeprowadzona w jego nieobecności.

§ 27. Komisja Dyscyplinarna może wzywać do rozprawy dyscyplinarnej świadków i rzeczoznawców.

Rozprawa dyscyplinarna odbywa się wyłącznie przy udziale osób, niniejszemi przepisami uprawnionych do udziału w sprawie.

§ 28. Rozprawa dyscyplinarna w każdej sprawie powinna się odbywać bez przerwy, wyjąwszy czas niezbędny dla wypoczynku, uchwałą kompletu orzekającego można jednak rozprawę z ważnych powodów odroczyć.

§ 29. Rozprawę otwiera przewodniczący względnie jego zastępca, ogłaszając jaka sprawa ma być rozpoznawana, zapytuje oskarżonego, co do jego personaljów oraz co do tego, czy otrzymał odpis uchwały przekazującej.

Po stwierdzeniu tego odczytuje na głos listę osób wezwanych w charakterze świadków i rzeczoznawców, ustala czy wszyscy się stawili, względnie kto jest nieobecny i czy jest wiadoma przyczyna prawna niestawiennictwa. W razie niestawienia się wszystkich wezwanych podaje pod rozstrzygnięcie kompletu orzekającego, czy sprawę należy rozpoznawać pomimo nieobecności świadków czy też odroczyć.

Jeżeli komplet postanawia sprawę rozpoznawać, przewodniczący odczytuje uchwałę, oddającą oskarżonego pod

sąd Komisji Dyscyplinarnej, poczem w nieobecności świadków, przesłuchuje oskarżonego, następnie przesłuchuje świadków i rzeczoznawców oraz odczytuje protokuły dochodzeń i śledztwa, jak również inne akty i dokumenty.

Oskarżonemu przysługuje prawo wypowiedzenia się co do poszczególnych punktów oskarżenia, a nadto oskarżonemu lub jego obrońcy oraz rzecznikowi—prawo stawiania pytań świadkom i rzeczoznawcom za zezwoleniem przewodniczącego.

§ 30. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego głos mają rzecznik oskarżenia, obrońca i oskarżony. Replikować mogą w tym samym porządku. Zawsze ostatni głos ma oskarżony.

Orzeczenie.

§ 31. Orzeczenie wydaje Komisja Dyscyplinarna na podstawie faktów i okoliczności, które ujawnione na rozprawie oraz na podstawie swego własnego przeświadczenia.

Orzeczenie albo uwalnia oskarżonego od zarzuconego mu naruszenia obowiązków służbowych, albo uznaje go winnym, w tym wypadku wyznacza karę dyscyplinarną.

§ 32. Narada i głosowanie są tajne. Sentencję orzeczenia sporządza się na piśmie, podpisuje ją przewodniczący i członkowie komitetu. Sentencję tę ogłasza stronom przewodniczący zaraz po naradzie i głosowaniu.

Orzeczenie Komisji powinno zawierać:

1) dzień wydania orzeczenia,
2) skład kompletu orzekającego i protokulanta,
3) imię, nazwiska i charakter służbowy oskarżonego.
4) przedmiot oskarżenia,
5) uzasadnienie orzeczenia,
6) sentencje orzeczenia.

§ 33. Z przebiegu rozprawy spisuje się protokuł. W protokule oznacza się datę, czas i miejsce rozprawy. skład osobowy kompletu orzekającego, nazwisko protokulanta, przedmiot dochodzenia, wszystkie czynności Komisji w czasie roz-

prawy. Protokuł po zamknięciu podpisuje przewodniczący i protokulant

Odwołanie.

§ 34. Od orzeczenia Komisji dyscyplinarnej odwołania niema.

Umorzenie postępowania w razie śmierci oskarżonego.

§ 35. W razie śmierci oskarżonego postępowanie dyscyplinarne ulega umorzeniu, może jednak być przeprowadzone na żądanie rodziny względnie ustawowych spadkobierców zmarłego.

Uprawomocnienie się orzeczenia!

§ 36. Orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej staje się prawomocne z chwilą jego ogłoszenia

Prawomocne orzeczenie dyscyplinarne wprowadza w życie Prezydjum Magistratu, Któremu Komisja Dyscyplinarna przesyła odpis orzeczenia.

Kary dyscyplinarne zapisuje się do wykazu stanu służby a odpis orzeczenia dyscyplinarnego dołacza się do akt osobistych

Wznowienie.

§ 37. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego następuje

1) na żądanie pracownika miejskiego, skazanego prawomocnie na karę dyscyplinarną,

2) na żądanie rodziny wzgl. ustawowych spadkobierców gdy osoby te przedstawiają nowe fakty lub dowody, nieznane poprzednio, a które z poprzednio ustalonym i zebranym materjałem mogą spowodować uwolnienie od zarzutów lub nałożenie łżejszej kary dyscyplinarnej

3) na żądanie rzecznika w razie przedstawienia przezeń nowych dowodów winy.

§ 38. O ile Komisja Dyscyplinarna specjalną uchwałą dopuści do wznowienia postępowania, wówczas śledztwo zostaje uzupełnione lub w razie potrzeby wznowione poczem następuje rozprawa dyscyplinarna.

§ 39. Jeżeli pracownik miejski uznany zostaje ponownie za winnego, Komisja Dyscyplinarna może powziąć orzeczenie odmienne.

Przy wymiarze kary należy uwzględnić karę już poniesioną.

Zawieszenie w służbie.

§ 40. Jeżeli przeciw pracownikowi miejskiemu wdrożono postępowanie sądowo-karne lub dyscyplinarne, Komisja Dyscyplinarna może w każdej chwili zawiesić go w pełnieniu służby, o ile ze względu na rodzaj i doniosłość zarzuconego mu przestępstwa lub występku służbowego, wskazane jest usunąć go od wykonania obowiązków służbowych.

§ 41. O ile względem pracownika miejskiego został zastosowany przez Sąd Koronny areszt karny (prewencyjny) jest obowiązkiem Magistratu natychmiast zawiesić go tymczasowo w pełnieniu służby.

Magistrat zawiesza również w pełnieniu służby pracownika miejskiego, jeżeli ze względu na jakość występku służbowego dalsze pozostawienie go na służbie naraziłoby powagę Magistratu lub groziłoby dobru służby.

§ 42. O tymczasowem zawieszeniu w polnieniu służby należy w ciągu 7 dni zawiadomić Komisję Dyscyplinarną, która niezwłocznie, a najpóźniej w ciągu dalszych 7 dni powezmie uchwałę zatwierdzającą lub uchylającą zawieszenie.

§ 43. Zawieszenie pracownika miejskiego w pełnieniu służby pociąga za sobą ograniczenie, na czas jego trwania, uposażenia służbowego do połowy.

§ 44. Zawieszenie w pelnieniu służby kończy się z chwilą ostatecznego zakończenia postępowania dyscyplinarnego, które jednak nie może trwać dłużaj niż 2 miesiące.

W wyjątkowych wypadkach na wniosek Komisji Dyscyplinarnej termin ten może być przez Magistrat przedłużony na dalsze 2 miesiące.

O ile jednak przyczyny, powodujące zawieszenie odpadną wcześniej, Komisja Dyscyplinarna może uchylić zawieszenie.

§ 45. Przy skazaniu pracownika miejskiego na karę dyscyplinarną (degradacja, zwolnienie ze służby) oraz przy wydaleniu pracownika wskutek zasądzenia go wyrokiem, Sądu Karnego, nie wypłaca mu się części uposażenia, której wypłatę wstrzymano na czas zawieszenia i nie zalicza się czasu zawieszenia do czasu służby czynnej (wysługi lat).

Przy umorzeniu postępowania dyscyplinarnego, przy uwolnieniu lub nałożeniu jedynie kary porządkowej czas zawieszenia w służbie liczy się do czasu służby czynnej, a oprócz tego należy pracownikowi wypłacić tę część uposażenia, którą wstrzymano na czas zawieszenia.

Doręczenia, terminy i sposoby zaskarżenia

§ 46. Wszelkie doręczenia, które nastąpić mają według postanowień niniejszych przepisów, są ważne i powodują bieg terminów, o ile uskutecznione są do rąk własnych oskarżonego lub jego domowników, wreszcie obrońcy. Bieg terminu rozpoczyna się z dniem następującym po doręczeniu.

Niedziele i święta nie wstrzymują biegu terminu, o ile jednak koniec terminu przypada na niedzielę lub święto, kończy się termin następnego dnia powszedniego.

§ 47. W razie spóźnienia się z wniesieniem zażelenia lub skargi Komisja może na prośbę oskarżonego zezwolić na przywrócenie terminu o ile oskorżony wykaże, że niezależnie od jego woli nie mógł dotrzymać terminu.

Postanowienia końcowe

§ 48. Przepisy niniejsze stosują się analogicznie w postępowaniu dyscyplinarnem przeciw pracownikom miejskim miasta Suwałk będącym w stanie spoczynku.

§ 49. Ściganie wykroczeń służbowych ulega przedawnieniu po upływie roku od ich popełnienia, zaś ściganie występków służbowych—po upływie 5 lat.

Uchwalone przez Radę Miejską m. Suwałk w dniu 15 lutego 1931 r., uchw. 588

SZCZEGÓŁOWE PRZEPISY

o sposobie wyboru urzędowania i kosztach urzędowania Komisji Lekarskiej I instancji przewidzianej § 20 statutu o zaopatrzeniu emerytalnem pracowników komunalnych i ich rodzin Gminy miejskiej m Suwałk.

§ 1. Komisję Lekarską I instancji stanowią dwaj lekarze, z których 1-go powołuje Magistrat a drugiego pracownicy komunalni ubezpieczeni w funduszu emerytalnem

§ 2. Do kompetencji Komisji Lekarskiej I instancji należy: a) ocena zdolności do służby w wypadkach przewidzianych ust. 1-m i ust. 2-m p. a i b § 8 statutu emerytalnego, b) ocena stopnia utraty zdolności do pracy zarobkowej w myśl art. 12 i 13 statutu, c) stwierdzanie związku przyczynowego choroby (kalectwa) ze służbą w samorządzie miejskim m. Suwałk, specjalnie zaś ustalanie czy choroba powstała z przyczyn przewidzianych w art. 8 statutu, oraz ustalanie winy chorego (kaleki) w jej powstaniu. d) stwierdzanie stanu niezdolności lub zdolności do służby lub pracy zarobkowej pozostającego w stanie spoczynku funkcjonarjusza w wypadkach wskazanych w art. 15 statutu.

§ 3. Komisja Lekarska I instancji poddaje funkcjonarjusza badaniu na pisemne wezwanie ze strony Magistratu, skie-

rowane do obydwóch członków Komisji. Komisja wyznacza termin i wzywa zainteresowanego pracownika celem poddania go badaniu. Przeprowadzenie badania i jego wynik stwierdza się protokularnie. Protokuł podpisują członkowie Komisji Lekarskiej. W razie zgodności opinji jeden egzemplarz protokułu Komisja przesyła Magistratowi odpis zaś przechowuje w aktach. W razie niezgodności Komisja Lekarska I instancji przesyła egz. protokułu Komisji Lekarskiej II instancji do dalszego urzędowania, powiadamiając o tem Magistrat.

§ 4. Badanie funkcjonarjusza przez Komisję Lekarską winno nastąpić nie później niż w 2 tygodniowym terminie od dnia wezwania Komisji przez Magistrat.

Wynik badania spisuje Komisja Lekarska w formie odpowiedzi na pytanie załączone do niniejszych przepisów.

§ 5. Stwierdzenie związku przyczynowego choroby względnie kalectwa ze służbą samorządową m. Suwałk winna Komisja przeprowadzać w drodze dochodzeń co do przyczyny wypadku i towarzyszących mu okoliczności, i na tej podstawie ustalać, czy wypadek powstał z powodu lub w czasie pełnienia obowiązków służbowych, ewentualnie w razie koniecznej potrzeby przeprowadzać dochodzenia na miejscu. Każda czynność dochodzeń ma być ustalona protokułem a akta dochodzeń winny być załączone do zawiadomienia o orzeczeniu Komisji.

§ 6. Celem stwierdzenia trwałej niezdolności do służby w wypadkach określonych w p. I § 19 statutu winna Komisja ustalić, czy choroba względnie kalectwo po wstąpieniu do służby w samorządzie m. Suwałk i czy funkcjonarjusz nie ponosi winy za jej powstanie, w tym wypadku może Komisja zwrócić się do Magistratu który zarządzi przesłuchanie świadków wskazanych przez funkcjonarjusza.

§ 7. O ile funkcjonarjusz mający być poddany badaniu Komisji, zawiadomi, że nie może stawić się na wezwanie Komisji Lekarskiej z powodu choroby obłożnej, to winien do zawiadomienia dołączyć świadectwo lekarskie o chorobie. Magistrat zaś rozstrzyga na podstawie opinji Komisji czy ba-

danie ma byc odłożone, czy też Komisja ma się udać na miejsce pobytu funkcjonarjusza.

§ 8. Członkowie Komisji Lekarkiej otrzymują za badanie każdego pracownika z sum emerytalnych wynagrodzenie po 10 złotych. Ponadto jeżeli czynność będzie związana z koniecznością odwiedzenia chorego funkcjonarjusza w miejscu jego pobytu, otrzymują członkowie Komisji zwrot kosztów podróży i djet w/g VII stopnia służbowego

O ile badanie chorego wymaga dla celów rozpoznawczych zastosowania specjalnych przyrządów (badanie sfery nerwowej analiza i t. p.) wynagrodzenie zwiększa się w stosunku do czasu zużytego po 5 zł. za $^1/_2$ godziny,

---

Uchwalone przez Radę Miejską m. Suwałk, w dn. 15 lutego 1931 r., uch. 588

SZCZEGÓŁOWE PRZEPISY

o sposobie wyboru, urzędowania i kosztów urzędowania Komisji Lekarskiej II instancji, przewidzianej § 20 statutu o zaopatrzeniu emerytalnem pracowników komunalnych i ich rodzin gminy miejskiej m. Suwałk.

§ 1. Skład Komisji Lekarskiej II instancji stanowią 3 lekarze powołani po jednym przez Magistrat i przez pracowników ubezpieczonych w Funduszu Emerytalnym. Superarbitra powołują ci dwaj lekarze.

W skład Komisji II instancji nie mogą wchodzić lekarze I-ej instancji.

§ 2. Do kompetencji Komisji Lekarskiej II instancji należy ostateczne stwierdzenie trwałej niezdolności funkcjonarjusza do służby lub pracy, tudzież ostateczne orzekanie w

sprawach wymienionych w § 2, 5 i 6 szczegółowych przepisów dla Komisji Lekarskiej I instancji oraz w następujących wypadkach: a) jeżeli zdania członków Komisji I instancji są podzielone, b) jeżeli zarząd miasta tego zarządza c) jeżeli prosi o to badany funkcjonarjusz na zasadzie przedłożonych prywatnych świadectw lekarskich stwierdzających jego stan zdrowia w sposób odmienny od wyników badania Komisji Lekarskiej I instancji.

§ 3. W razie jeżeli funkcjonarjusz który podlega badaniu Komisji zawiadomi, że nie może stawić się na wezwanie Komisji Lekarskiej z powodu choroby obłożnej, winien do zawiadomienia dołączyć świadectwo lekarskie. Magistrat zaś rozstrzyga na podstawie opinji Komisji czy badanie ma być odłożone czy Komisja ma się udać na miejsce pobytu funkcjonarjusza.

§ 4. Badanie funkcjonarjusza przez Komisję winno nastąpić nie później niż w 2 tygodniowym terminie od dnia przekazania sprawy przez komisję I instancji lub przez Magistrat. Wyniki badania i opinję Komisja stwierdza protokularnie, poczem podpisany protokuł przesyła Magistratowi.

§ 5. Członkowie Komisji Lekarskiej II instancji za każdą swą czynność otrzymują z sum emerytalnych wynagrodzenie po 10 zł. Ponadto jeżeli czynność będzie związana koniecznością odwiedzenia chorego funkcjonarjusza w miejscu jego pobytu otrzymują członkowie Komisji zwrot kosztów podróży i djety według VII stopnia służbowego.

Koszta badania przez Komisję drugiej instancji ponosi pracownik o ile on zażądał orzeczenia Komisji i o ile Komisja orzeknie, że roszczenie pracownika było nieuzasadnione.

Uchwalone przez Radę Miejską
m. Suwałk, w dniu 15 lutego
1931 r. uch. 589

SZCZEGÓŁOWE PRZEPISY

o wyborze, sposobie i kosztów urzędowania Komisji I instancji, przewidzianej § 21 stututu o zaopatrzeniu emerytalnem pracowników komunalnych i ich rodzin gminy miejskiej m. Suwałk.

§ 1. Komisja emerytalna składa się z 2-ch członków Magistratu, wybranych przez Magistrat m. Suwałk, z których jednym ma być Prezydent lub jego Zastępca i członka wybranego przez Walne zebranie pracowników ubezpieczonych w funduszu emerytalnym. Ponadto Magistrat i pracownicy powołują po 1 zastępcy. Komisja powołuje się na okres kadencji Magistratu

§ 2. Komisja wybiera z pośród siebie większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę

§ 3. Komisji przysługuje prawo powoływania na swe posiedzenia radcy prawnego i lekarzy z głosem doradczym

§ 4. Posiedzenie zwołuje przewodniczący z własnej inicjatywy w miarę potrzeby, oraz na żądanie 2-ch członków Komisji lub Prezydenta miasta

§ 5. Do ważności uchwał potrzebna jest obecność wszystkich członków. Uchwały zapadają większością głosów.

Członkowie Komisji są obowiązani zachować całkowitą poufność przebiegu obrad Komisji.

§ 6. Z każdego posiedzenia Komisji winien być spisany protokuł w specjalnej księdze i przekazany wraz z aktami w ciągu 3-ch dni do Wydziału Prezydjalnego, który wyciąg z lego protokułu, dotyczący danego pracownika dołączyć do jego akt personalnych

Akta Komisji przechowują się w Magistracie (Wydział Prezydjalny).

§ 7. Zakres działalności Komisji określony jest w statucie emerytalnym.

§ 8. Za dowody służby państwowej (tak cywilnej, jak i wojskowej), samorządowej oraz w instytucjach o charakterze publiczno prawnym jak w Państwie Polskim, tak i w państwach zaborczych uważane będą oprócz oryginalnych dokumentów lub ich odpisów należycie poświadczonych również zaświadczenia odnośnych instytucyj o stanie służby lub ich odpisy. W wypadkach zaś zaginienia lub zniszczenia akt zastąpić je mogą poświadczenia przynajmniej 2-ch wiarogodnych świadków, stwierdzające czas służby lub pracy i jej rodzaj. Podpisy świadków winne być legalizowane przez instytucje do tego uprawnione. W razie wątpliwości co do wiarogodności złożonych dokumentów, a także o ile uzna je ze niewystarczające, Komisja wzywa pracownika lub pozostałą po nim i ubiegającą się o emeryturę lub odprawę rodzinę, do przedłużenia uzupełniających dowodów.

§ 9. Służba lub praca może być zaliczona tylko wówczas, jeżeli pracownik wykonywał ją jako swój zawód główny.

§ 10. Wynagrodzenie członków Komisji w wysokości 5 zł. za każde posiedzenie płatne jest z funduszów emerytalnych.

Uchwalone przez Radę Miejską m. Suwałk w dniu 15 lutego 1931 r. uch. 589.

SZCZEGÓŁOWE PRZEPISY

o wyborze i sposobie urzędowania Komisji II ej instancji, przewidzianej § 21 statutu o zaopatrzeniu emerytalnem pracowników komunalnych i ich rodzin gminy miejskiej m. Suwałk.

§ 1. W skład Komisji II-ej instancji wchodzą 2 członków wybranych przez Magistrat m. Suwałk, 2 członków Rady

Miejskiej i 2 członków wybranych przez Walne zebranie pracowników ubezpieczonych w Funduszu Emerytalnym. Ponadto Magistrat, Rada Miejska i pracownicy wybierają po 2 zastępców. Komisja powołuje się na okres kadencji Magistratu.

§ 2. Komisji przysługuje prawo powoływania na swe posiedzenie radcy prawnego i lekarzy z głosem doradczym.

§ 3. Posiedzenie zwołuje przewodniczący w miarę potrzeby. Komisja winna wydać orzeczenie w terminie do trzech miesięcy, licząc od wpłynięcia sprawy do Komisji.

§ 4. Posiedzenia Komisji są prawomocne przy obecności pełnego kompletu członków i przewodniczącego.

§ 5. Uchwały Komisji zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Członkowie Komisji są obowiązani zachować całkowitą poufność przebiegu obrad Komisji.

§ 6. Z każdego posiedzenia Komisji winien być spisany protokół i przekazany wraz z aktami w ciągu 7-miu dni do wydziału Prezydjalnego, który winien wyciąg z tego protokułu dołączyć do akt danego pracownika.

Akta Komisji przechowują się w Magistracie (wydział Prezydjalny).

§ 7. Komisja II-ej instancji może: a) uznać odwołanie za nieuzasadnione i zaskarżoną decyzję zatwierdzić b) uznać odwołanie za uzasadnione i zaskarżone decyzję zmienić.

§ 8. Czynności swoje członkowie Komisji II-ej instancji wykonują honorowo.